

LEJLIGHEDS VIS Nyt

Bladet for beboere i Boligforeningen af 10. marts 1943
December/Januar 2005/2006 - 18. årgang - nr. 61

GLÆDELIG JUL OG GODT NYTÅR

Vi har fremrykket udgivelsen af Lejligheds'Visen – så vi denne gang (stik mod traditionerne) udkommer i juledagene, og ikke først inde i det nye år.

Det giver os ikke blot mulighed for rettidigt at ønske alle en glædelig jul og et godt nytår, men også at bringe et par aktuelle reportager fra julens arrangementer, mens duften af gran, pebernødder og gløgg endnu ikke fremkalder kvalme...

Samtidig kan vi glæde os over, at bladet bugner af godt læsestof – lige til sofaen på en fredfyldt juledag..

■ VEJLBYNET - UHA, UHA

Det blev et efterår, som i boligforeningens regi vil blive husket for 'Slaget om Vejlbynet'. Et projekt, som i den grad fik beboerne op fra sofaen.

Vi har i den anledning modtaget et par indlæg fra beboere, som ikke just var begejstrede for, hvad de oplevede på deres respektive afdelingsmøder.

Vi prøver også at give en kort status. Hvor er projektet nu? Og hvor er det på vej hen?

FRA VEJLBY TIL SANKT PETERSBORG

Fortsættelsen af Helge Georg Jensens beretning fra det gamle Vejlby fortsætter i denne udgave af bladet – og så er der dukket en rejseberetning op fra Jørgen Øe i Kildehøjen, som bringer os langt væk fra Vejlby. Ja helt til Rusland.

NY SPORTSPLADS I VEJLBY

Læs om livet og aktiviteter i de forskellige afdelinger – blandt andet indvielsen af den nye sportsplads i Vejlby.

OM LIDT BLIVER HER STILLE, OM LIDT ER DET FORBI...

Ikke et ord om katte eller Louise Freverts hjemmeside. Det lover jeg. Ej heller en lyd om fordelingen af borgmesterposter eller om Jørgen Leths seneste bog "Det uperfekte menneske". Vi kommer ellers vidt omkring i dette nummer. Såvel geografisk som indholdsmæssigt. Vi kigger forbi to 50 års bøjubilare på Stenagervej. Vi får et par stemningsrapporter fra de ekstraordinære afdelingsmøder i oktober 2005, ligesom vi kigger forbi Risskov Skoles festsal i 1959. Vi kommer så langt væk som til Sankt Petersborg, og vi bliver vidner til en blodig henrettelse i 1717 her i Jylland. Der er osse nyt fra afdelingerne, og der bydes på hovedbrud med Sudoku og opskrift på Tiramisu, så mon ikke der er lidt for enhver smag. Året går på hæld. Det blev et år med mange ekstraordinære møder ang. Vejlnet, som nu bliver en realitet for de afdelinger, der stemte ja. Man kan stille sig selv mange spørgsmål vedrørende afstemningsresultaterne. For eksempel dette:

Hvorfor stemte Vejlbys Toften ligeså markant nej (120-17), som Kildehøjen stemte markant ja (40-6)? Er der en af afdelingerne, som fuldstændigt har misforstået nogle tal, eller skal forklaringen mon findes et helt andet sted?

Nå, den lader vi lige stå et øjeblik.

For nu skal vi nemlig julehygge os med bladet og med hinanden – og fejre Nytår med nytårsforsætter, som jo lige akkurat plejer at holde indtil startskuddet på januarudsalget går. Mon ikke det hele er lidt ved det gamle.

Tak for mange gode stunder i det gamle år - vi ses i 2006.

Glædelig jul og godt nytår.

Helge Georg Jensen
ansv. redaktør

UDGIVER ER ALLE AFDELINGER I

Tranekærparken 1,
8240 Risskov, Tlf. 86 21 12 55,
E-mail: bo43@vejlbj-by-bf.dk,
www.vejlbj-by-bf.dk,

Kontortid:

Man-fre kl. 9-12,
Onsdag tillige kl. 15-17.30

Red. tilrettelæggelse og produktion:

Tuen-media as

Tryk:

Trykkestedet

Oplag:

1.300 stk.

Næste nummer:

Nr. 62 udkommer primo april
2006 (Deadline for stof er 1.
marts 2006).

REDAKTIONEN:

Helge Georg Jensen, ansv.

86 21 61 10
hgj@tdcadsl.dk

Tea Sørensén

61 70 72 74
tea.soerensen@stofanet.dk

Peter Tybjerg

86 21 38 50
p.tybjerg@jubii.dk

Rikke Borup Hansen

86 21 61 28
mail@designertorvet.dk

Hanne Ziebe

86 21 31 21
hanne@hanneziebe.dk

Skriv til bladet:

Har du en mening, har du en god historie? Redaktionen modtager meget gerne ideer, tekster, indlæg og artikler.

Indlæg sendes til redaktør Helge Georg Jensen, Vejlbys Toften 131, 8240 Risskov på enten papir, diskette, cd-rom, dvd eller som e-mail til hgj@tdcadsl.dk.

Bladet optager ikke anonyme indlæg.

Kontaktpersoner i afdelingerne:

Kirsten Svejlbæk, afd. 8: Tlf. 86 21 54 23
Frode Pedersen, afd. 9: Tlf. 86 21 19 90
Brian Frost, afd. 11: Tlf. 86 21 32 63

Tilknyttede skribenter:

Henning H. Jacobsen, lokalhistorie
Andres Tue Møller, reportage

Distribution:

LejlighedsvisNyt distribueres til alle husstande i boligforeningen. Ekstra eksemplarer kan fås på Boligforeningens kontor.

🏠 2x50 ÅRS BOJUBILÆUM PÅ STENAGERVEJ

Den 15. november 1955 flyttede et hold nye beboere ind i den helt nye afdeling 7a (2 enkelthuse og 3 dobbelthuse).

To af dem har boet her lige siden. Det drejer sig om Elly Just Pedersen i nr. 6 og Elna E. Christensen i nr. 10.

Afdelingsformand Erik Baltzer og formand Preben Thomsen mødte op på selveste 50 års dagen, hvor Elly og Elna hver fik overrakt en buket blomster i dagens anledning. Vi blev budt på en øl og blev vist lidt rundt i de velholdte huse, ligesom der blev tid til en lille snak, inden stemmestederne til kommunal- og regionsvalget lukkede.

Allerede om 3 år har endnu en beboer 50 års jubilæum i den oprindelige afdeling 7b (2 dobbelthuse) på den nord/syd gående del af Tværmærksvej (tidligere Istervej). For fuldstændighedens skyld bør det lige nævnes, at afdelingen også rummer afdeling 7c (3 rækkehuse).

I afdeling 5 har en beboer sågar boet i samme bolig siden 1952! Afdeling 5/7 (nu afdeling 5) er tydeligvis sammen med afdeling 9 (Mosevænget) ikke en afdeling man sådan lige flytter fra, og jeg gætter på, at der behøves et ret lavt medlemsnummer, hvis man skal gøre sig forhåbninger om at få en bolig her - når der en sjælden gang bliver een ledig.

*Tekst og fotos:
Helge Georg Jensen*

ELLY JUST PEDERSEN FLANKERET AF PREBEN THOMSEN OG ERIK BALTZER

- OG HER ER
DET ELNA E.
CHRISTENSEN

SKAMMELIG TONE PÅ VEJLBY TOFTENS EKSTRAORDINÆRE AFDELINGSMØDE ANG. BOLIGNET

Til alle tilstedeværende ved afstemningen omkring bolignet.

En helt almindelig aften, for ikke så længe siden, var vi fire fra den yngre del af Vejlbys Toften, som gik til ekstraordinært afdelingsmøde. Ved den lejlighed skulle vi have informationer om og tage stilling til hvorvidt vi ville have muligheden for "Bolignet." Aldrig så snart var vi gået igang med mødet, før min forlovede og jeg måtte vende himmelvendte øjne mod hinanden. For den tone der blev lagt for dagen, var virkelig under al kritik. Tonen i spørgsmål der stilledes, ofte retoriske, dvs. demagogiske i og af natur, var simpelthen noget af det skammeligste man kan forestille sig. Havde det så endda kun været en enkelt, der ikke kunne holde sig på måtten, så kunne man vel se igennem fingre med problemet. Desværre forholdt det sig ikke sådan, idet flere bidrog til den trykkende, og som aftenen gik på hæld, (ikke mindst pga. retorikerne) - forsmædelige omgang med hinanden rent verbalt. Aldrig i mit liv har jeg dog

før været vidne til noget så fattigt. Små sko kom frem af klædeskabet, gamle fjendskaber blev på stedet afgjort i fuld offentlighed, og som om det ikke kunne være nok? Så havde man den frækhed at blive personlig i forhold til en repræsentant for et firma, som ved gud var en inviteret samme. Når man inviterer nogen til noget, så bør disse til en vis grad fredes. Ihvertfald på det rent personlige plan. Mine damer og herrer, der blev malet skrækscenarier og manet til lynchning af den ene selvudnævnte skarpetter efter den anden. Hvad skal det forestille? Hvorfor skulle jeg eller andre ulejliges med den slags småligheder? Det var stygt nok i sig selv, men som om det ikke kunne være nok, så fik vi da heldigvis (læs venligst her min bidende ironi i konteksten) afdelingsbestyrelsen til at fremstå som en forsamling af fjolser, der havde til formål at anstifte til yderligere misbrug af vores grundlovssikrede ytringsfrihed. Fjolser, hvorfor? Fordi de ikke havde

sammenkørt meninger og holdninger med hovedbestyrelsen såmænd. Til oplysning, kan jeg orientere om, at når man sædvanligvis holder møder bestyrelser imellem, fremkommer man - det er jeres pligt i en sådan sammenhæng kære bestyrelser - med en fælles holdning til tingene. Hvorfor? Fordi vi skal ikke tvinges til at spilde tiden på at høre om uoverensstemmelser jer imellem. I er valgte til at varetage også dette ansvarsområde. Inden jeg forløber mig yderligere, vil jeg blot orientere om, at jeg agter snarest at få erklæret afstemningen ugyldig, idet jeg bemærkede uretmæssig uddeling af stemmesedler ved selve afstemningen. Da dette var i flere vidners nærværelse, anser jeg det for en klar sag, og henter pt. juridiske råd og informationer om, hvordan og hvorledes dette skal gå ordentligt for sig.

*Erik Thorup
Vejlbys toften 290 A2*

VEJLBYNET – NÅR BEBOERE MØDES OG VANDENE SKILLES

Det blev et efterår, hvor beboerdemokratiet blev sat på en alvorlig prøve. Forslaget om at indføre VejlbysNet skulle vedtages på afdelingsmøder rundt om i alle boligforeningens afdelinger. Og som det også fremgår af hovedbestyrelsens nyhedsbrev, der kan læses her i bladet, delte vandene sig i to.

Så nu er man (som vi også forudsagde i oktober-udgaven af bladet) havnet i en situation, der på mange måder minder om spillet omkring EU-traktaten. For hvad stiller man op, når nogen har sagt nej, og udgangspunktet var at alle skulle sige ja? Mens bladet her er i trykken er bolig-

foreningen i gang med at drøfte den nye situation med leverandørerne af VejlbysNet. Spørgsmålet er, om de seks afdelinger, der har sagt ja, fortsat kan regne med at få Vejlbysnet. Det svar kender vi selv sagt ikke, men vi ved, at det afhænger af to ting: Hvad betyder det for anlægsprisen, at

VEJLBYNET I TRANEKÆRPARKEN, ... HVAD? - NEJ DA.

Den 11. oktober inviterede boligforeningen de tre afdelinger Vikær Hus, Vejlbys Hus og Tranekærparken til et møde i aulaen på Vejlbys Skole. Vi skulle på denne ellers så stjernebestrøede efterårs-aften beslutte, om vi ønskede at få VejlbysNet installeret i vores tre afdelinger. I Tranekærparken er det sædvane at møde op i god tid for at sikre sig de sædvanlige pladser. Således også hin tirsdag aften. Min kone og jeg blev derfor ganske forbløffet, da vi udenfor aulaen blev mødt af en betragtelig menneskemængde ventende udenfor en særdeles lukket glasdør. Efter lidt detektivarbejde blev problemet dog løst og alle fandt deres pladser ved et af de fire langborde der var stillet an, 1 til Vikær Hus, 1 til Vejlbys Hus og 2 til Tranekærparken. Nu var aftenens emne jo ikke lige den nemmeste vare at sælge til os beboere. Vi har jo alle i forvejen telefon og mange af os også en internetforbindelse, så hvad skulle vi så med det "nye". Men det blev vi jo nok klogere på, for boligforeningen havde husstandsomdelt materiale og entreret med eksperter både fra teleudbyderen Bolignet Århus og rådgivningsfirmaet Nirás.

Forretningsfører Anni Ørhberg startede traditionen tro med at byde velkommen til både folk og fæ. Og efter at vi havde fået udpeget både ordstyrer og stemmeudvalg, indledte Anni så sin agitation for, hvorfor vi alle burde sige ja til Århus Bynet.

– "Hvad?" Blev der råbt fra forskellige sider af den tætpakkede sal. – "Hvad siger du, vi kan ingen ting høre!". Anni smilte sødt og forsøgte sig både med og uden mikrofon. Helt godt blev det ikke. Så forsøgte projektchef Michael Hansen fra Århus Bynet at faldbyde sin i grunden både billige og udmærkede vare. De første fem minutter blev brugt til at konstatere at skolens mikrofon- og højtalersystem ikke kunne råbe forsamlingen op. – "Vi prøver uden..." sagde en velopløst Michael Hansen. Men om det var fordi han en gang imellem vendte ryggen til, eller det var på grund af ord som flat rate, gigabits og op- og download gik manges høreelse i hvert fald i baglås. Hver anden kommentar fra salen gik ud på at få skruet op for volumeknappen. Men helt galt gik det da ingeniør Bent Greve fra Nirás, der skulle stå for ledningsarbejdet,

opløftede sin ekspertstemme til højeste hviskeniveau, -her tror jeg ikke en gang at et velfungerende mikrofonsystem kunne have hjulpet ret meget.

Som aftenen skred frem kunne jeg efterhånden fornemme (og det var jeg vist ikke ene om), hvor resultatet af aftenens forestående afstemning ville lande. Rundt omkring ved bordene summede det af utilfredshed med, at man ikke havde hørt meget, af det der blev sagt og så efterfølgende tage stilling til noget nyt, der både betød huslejeværdi, boren i gulve, loft og vægge. Så tanken om, at ideen med VejlbysNet var lige så død som mikrofonanlægget, var nærliggende.

Og sådan gik det da også for både afdeling 8 og 17, kun Vejlbys Hus stemte ja. Det kan godt være at nej i Tranekærparken ikke kunne have været vendt til et ja selvom lydforholdene havde været i orden, men opfattelsen af at kunne have været til et godt og velforberedt afdelingsmøde, var vel heller ikke at kimse af, -vel?

*Hilsen Svend Erik
Tranekærparken 21 2tv*

SIDSTE NYT

UMIDDELBART FØR BLADET GIK I TRYKKEN BESLUTTEDE HOVEDBESTYRELSEN AT REGULERE SIT TILSKUD TIL VEJLBYNET, SÅLEDES AT DE SEKS AFDELINGER, DER HAR SAGT JA TIL VEJLBYNET, NU OGSÅ KAN REGNE MED, AT PROJEKTET GÅR I GANG (LÆS MERE PÅ SIDE 27)

der nu 'kun' er 610 lejemål, der skal forsynes med kabler?

Hvor langt kan/vil hovedbestyrelsen strække sig i forhold til det allerede annoncerede tilskud til projektet?

En ting ligger fast: Beboerne i 'ja-afdelingerne' har alene sagt ja til en husleje-stigning på 63,- pr. måned pr.

lejemål. Det må altså ikke blive dyrere at etablere nettet for den enkelte.

Længere kan vi ikke komme i denne omgang – men hold øje med kasserne eller www.vejlbys-bf.dk i den kommende tid, hvor hovedbestyrelsens nyhedsbrev vil orientere om udviklingen.

Afdelingsmøderne omkring VejlbysNet

har også fået et par beboere til at sende os indlæg om deres oplevelser på de afviklede beboermøder. Møder der utvivlsomt må få deltagere og arrangører til at tænke en tanke...

🏠 TIRAMISU

Ingredienser: 100 gram reven chokolade, en lille kop espresso kaffe eller meget stærk kaffe, 1 glas cognac eller 1 glas marsala, 36 Lady Fingers (italienske biscuits), 7 pasteuriserede æggeblommer, 7 pasteuriserede æggehvider, 3 spsk sukker og 600 gram Mascarpone.

Sådan gør du: Rør kaffen sammen med 1/2 glas cognac eller 1/2 glas marsala i en lille skål. Placer en halvdel Lady Fingers så de dækker bunden af et serveringsfad og hæld en halvdel af kaffeblandingen over, så de suger den til sig. Der må under ingen omstændigheder være væske i bunden af fadet. Alt skal opsuges af Lady Fingers eller hældes tilbage i den lille skål. Pisk æggeblommerne med sukkeret og resten af cognacen/marsalaen, indtil det bliver let og luftigt. Tilsæt Mascarpone og bliv ved med at piske indtil du opnår en blid konsistens. Pisk æggehviderne stive i en anden skål og bland dem forsigtigt med mascarponecremen. Kom halvdelen ovenpå Lady Fingers i fadet, dernæst drysses halvdelen af den revne chokolade over. Læg de resterende Ladyfingers over, hæld kaffeblandingen over, læg den sidste halvdel mascarponecreme på, og drys med chokolade. Afkøles i mindst 5 timer.

🏠 ORDSSPROG, RIM OG CITATER

"Jeg kan ikke lide at have chefer
– jeg kan bare ikke li' det"

Dan Turéll

"Det er utroligt, som vort syn på
alderen skifter med alderen"

Carl Erik Soya

"Det er de mærkeligste steder du
får supporten fra, når det virkelig
gælder"

Jacob Haugaard

🏠 SUDOKU

5	2				7			4
				2	4		8	
1	6	4	8				2	
		7		4		9		3
4			2		6			1
6		3		8		2		
	5				8	1	9	7
	4		3	7				
8			9				3	2

Alle vandrette og lodrette rækker - samt hver 3x3-celle - skal indeholde tallene 1 til 9 uden gentagelser.

🏠 GULDBRYLLUP

Inga og Bent Hougaard Jensen,
Spangsvej 8, kunne lørdag den 26.
november 2005 fejre guldbryllup.

JULESTEMNING I VEJLBY 2005

60 ÅRS FØDSELSDAG

Boligforeningens formand, Preben Thomsen, rundede den 25. november det skarpe hjørne, der hedder en 60 års fødselsdag.

Det er svært at forstå, når man ser på hans drengede udseende. Hos nogle mænd kan man aflæse alderen i forhold til mængden af hovedhår, der langsomt forsvinder. Personligt kan jeg kun huske Preben med ret bred midterskilning.

Der er også stadig lidt gadedreng i ham, når han skyder en skarp kommentar fra hoften. Somme tider skyder han måske lidt for hurtigt og lidt for skarpt, men på den anden side er det forfriskende med en formand, der ikke er helt indhyllet i et "gråt jakkesæt" og taler med uld i munden.

Preben har været medlem af hovedbestyrelsen i mere end 25 år og de sidste 12-13 år som formand.

Det er en post, hvor han befinder sig som en fisk i vandet. Der er ingen tvivl om, at Prebens hjerte banker for boligbevægelsen i almindelighed og for '43

i særdeleshed. Han har kæmpet mod sammenlægning med de større boligselskaber for at bevare selvstændigheden for vores lille forening i Vejlbj. Som forretningsfører for Boligforeningen Djursland får han også den daglige og praktiske side af arbejdet i et boligselskab ind under huden, og det er et plus for alle.

Det er muligt, at Preben ikke er så stor af statur, men hans engagement rager højt op over mange andre i boligbevægelsen. Hans energi er utrolig, og han møder altid velforberedt op uanset om det er fællesmøder, afdelingsmøder eller

kredsmøder. Han kan sit stof, og nu har han lært at møde til tiden. Det kneb lidt en gang i fortiden. Som en direkte følge af sit store engagement, nyder han stor respekt blandt andre forretningsførere og formænd i Århus-området. Om han overvejer at trappe ned på aktiviteterne ved vi ikke, selv om det nok ville glæde hans kone, Elsebeth, der må tilbringe rigtig mange aftener og weekender alene i årets løb, når Preben slår sine folder for boligbevægelsen. Boligforeningen af 10. marts 1943 kan være endda meget stolt af sin formand. Hans type tæller ikke tretten på dusinet.

Lizzie

25 ÅRS JUBILÆUM

Per Sørensen har den 15. marts 2005 været ansat i Boligforeningen af 10. marts 1943 i 25 år. Jeg har i den forbindelse budt ham på en kop kaffe for at få ham til at fortælle løst og fast om hans dagligdag i dag, og hvordan det har været at være ansat i årene, der er gået.

Hvem ansatte dig?

Jeg blev ansat af forhenværende forretningsfører Peer Neergaard, daværende formand Arne Christensen og inspektør Peter Thomasen. Kildehøjen var netop blevet bygget, og der skulle bruges en varmemester mere. Peter deltog i øvrigt også i det daglige arbejde med græsslåning og snerydning på ligefod med de øvrige varmemestre. Jeg startede i Tranekærparken hos Karl Nielsen, men alle varmemestrene var med til at give mig et positivt indblik i, hvilke arbejdsopgaver, man skulle tage sig af. Der var Verner Andersen, Jørgen Jørgensen, Niels Jørgen Jensen, Arne Rasmussen og Peter Hermansen. Jeg kan huske, at jeg blev fascineret af, at der var et utrolig godt sammenhold varmemestrene imellem. Jeg blev taget godt imod både af afdelingsbestyrelserne og hovedbestyrelsen. Det var som om, at man var en stor familie.

Hvilken uddannelse har du?

I september 1976 aflagde og bestod jeg svendepøven inden for tømmerfaget. Jeg stod i lære ved tømmermester Frode Nielsen i Hjortshøj. En rigtig spændende læreplads, hvor jeg ud over de almindelige tømmeropgaver bl.a. var med til at lave en ny klokkestol til Hjortshøj Kirke og restaurere den gamle mølle i Egå. Herefter var jeg ansat ved Hustømmernes A/S på Katrinebjergvej i nogle år. På det tidspunkt blev der bygget mange typehuse rundt omkring, og jeg arbejdede på akkord med bl.a. opførelse af HØM huse. Byggeriet gik imidlertid i stå, og der var

mange arbejdsløse håndværkere der først i 80-erne. Jeg søgte uopfordret ind som vicevært i Boligforeningen, og jeg blev så ansat den 15. marts 1981. Jeg har igennem årene deltaget i en hel del kurser i BL's kursusejendom på Haraldskær.

Du blev inspektør?

Da Vejllby Toften blev bygget, var der basis for en inspektør mere, og derfor blev jeg trukket ind som inspektør på deltid. Jeg blev således langsomt oplært i alle de arbejdsfunktioner, dette medførte. Da Peter valgte at forevige sig jobbet som varmemester på Dybbølvej, og Boligforeningen var i gang med yderligere byggeri, var der basis for to inspektører, så John Olsen og jeg delte opgaven imellem os. Da John Olsen efter længere tids sygdom fratrådte sin stilling, havde jeg igennem en længere tid klaret opgaverne alene, og det blev bestemt, at varmemestrene skulle inddrages i nogle flere arbejdsopgaver, så jeg kunne klare inspektørjobbet alene.

Du beskæftiger dig med mange forskellige ting i dagligdagen!

Ja mit arbejdsområde spænder vidt, og min arbejdsdag er faktisk ret travl. Da du var kontorelev her i Boligforeningen, havde du jo 14 dage sammen med mig, og jeg kan da huske, at du blev overrasket over mine arbejdsopgavers omfang, og hvor meget jeg kom rundt i de forskellige afdelinger. Jeg har f.eks. ansvaret for de 13 varmemestre, vi har ansat. Vi skal sætte stor

pris på deres store arbejdsindsats, og jeg er desværre ikke selv så god til at rose dem i dagligdagen - men ros skal de nu have. Deres arbejde er bl.a. at servicere beboerne. Da jeg blev ansat i sin tid var det arbejde som udskiftning af kontakter, rensning af afløb og andet forefaldende arbejde, som beboeren skulle have foretaget. I dag forventer nogle beboere også, at varmemestrene nærmest fungerer lidt som "social-kontakt-person", idet man forventer at varmemestrene har tid til at lægge øre til, hvad de nu måtte have på hjertet.

Varmemestrene gør et stort arbejde med at holde områderne pæne og præsentable, og det skal vi sætte stor pris på. Vi vil jo gerne færdes i et område, der er attraktivt både for nuværende og kommende beboere. Inden jeg blev ansat i Boligforeningen, var jeg 14 dage i Bispehaven som afløser. Det var forfærdeligt - der var ikke penge til vedligeholdelse. Der manglede maling, der blev ikke skiftet pærer i lamperne, og områderne blev ikke holdt, som de gør det her hos os. Vi har det faktisk rigtig pænt i forhold til, hvad man har andre steder. Hvis man f.eks. tager snerydningen, så er vores varmemestre jo ude med skovl og kost, lige så snart de første snefnug falder. Vi er godt forvænt hermed, og det er jo til stor glæde for alle ung, som gammel. Hvis man f.eks. går ud i et område, som jeg bor i, så bliver der ikke skovlet sne sådan lige med det samme, og folk må klare sig på anden vis.

Først på og midt på måneden foretager jeg fraflytningssyn af lejligheder. De dage kan det være svært at få fat i mig på telefonen, idet jeg dårligt kan nå fra det ene syn til det andet – og så er dagen gået. Der er heldigvis altid en varmemester med fra den enkelte afdeling, som tager sig pænt af den nye beboer, når jeg iler videre. Vi kører – heldigvis synes jeg – med B-ordningen, hvilket vil sige, at der hver måned hensættes/opspares til den indvendige vedligeholdelse. Man undgår således de store fraflytningsregninger, hvis man afleverer lejligheden i pæn stand. Af syn kan også nævnes de mange moderniseringer og ombygninger af bl.a. køkkener, badeværelser osv.

Herudover har jeg daglig kontakt til Boligforeningens håndværkere, der bl.a. skal rekvireres i forbindelse med fraflytningssyn, ombygninger, moderniseringer eller andre vedligeholdelsesopgaver. I øvrigt bruger jeg meget tid på indhentning af tilbud og vedligeholdelsesplaner for de enkelte afdelinger.

Jeg har naturligvis min daglig gang på hovedkontoret i Tranekærparken, hvor spørgsmål skal besvares, og fællesopgaver skal løses.

Vi har haft mange byggesager siden jeg startede i 1981. Vejlbys Toften - afd. 11-17, Vejlbys Hus - afd. 14, Vikærhus - afd. 18, Langengevej - afd. 19 er kommet til.

I starten havde jeg kontor i Vejlbys Toften, men da Vejlbys Hus blev bygget, blev der indrettet kontor her. Min kontortid er kl. 12.00 – 13.00. Jeg har hørt folk sige, at det er lige så svært at komme igennem til mig i det tidsrum, som det er at komme igennem til sin almindelige huslæge. Jeg er af og til udsat for, at mobiltelefonen ringer samtidig med, at jeg taler i fastnettelefonen – og så ender det måske med, at der løber en fax ind, idet den, der ønsker at komme i kontakt med mig, opgiver af få fysisk kontakt til mig. Det siger lidt om, hvor håbløst det

desværre kan være. Men jeg kan oplyse, at jeg besvarer alle de telefonopkald, jeg kan nå at reagere på, så vidt jeg ikke er optaget med andre beboere.

Du fik en kvindelig chef?

Peer Neergaard havde jo været min overordnede i mange år, og man tænkte da på, om en anden kunne overtage opgaven at bevare den gode arbejdsplads, vi har. Det var jo en overraskelse, at ”det blev en dame” – Anni Øhrberg. Det viste sig dog hurtigt, at hun er en overordentlig kvalificeret forretningsfører, og vi har alle et rigtig godt samarbejde både med hende og de øvrige medarbejdere i administrationen. I øvrigt er det nogle rigtig søde ”damer”, der er ansat i Boligforeningen, og jeg ved, at de gør et stort arbejde for at besvare og afhjælpe alle de henvendelser, de dagligt får. En jeg savner på kontoret er Lizzie Neergaard, der gik på efterløn i 2005. Hun har jo en meget stor historisk viden om Boligforeningen, og den ekspertise kan vi da indimellem mangle.

Deltager du altid i afdelingsmøderne?

Der er faktisk en hel del møder om året, og jeg vover pelsen at nævne nogle af dem her. Der er årlige budgetmøder, fællesmøder, afdelingsmøder, havevandring og andre møder, som afdelingsbestyrelserne indkalder til. Jeg er desværre ikke den type menneske, der står op i større forsamlinger og tager ordet. Dette kan da godt irritere mig engang imellem, og jeg kan da godt misunde de mennesker, der mestrer dette. Jeg har derimod ikke noget problem på de mindre møder, der ikke er så formelle, og her har jeg en meget fin dialog med mødedeltagerne.

Hvor er du vokset op, og hvor bor du i dag?

Jeg er vokset op i det nordlige Århus. Jeg boede med mine forældre og min bror på Illerupvej (Fagbo), og jeg har gået på Vorrevangsskolen. Her mødte jeg min kone Joan, som jeg blev kære-

ste med som 14 årig. Vores første lejlighed var i Fagbo, og herefter flyttede vi i Vejlbys Vænge. Vi har 2 børn – dig og din storebror Kasper. Kasper og hans kæreste Marie er begge skolelærere, og de bor med deres 2 børn i Silkeborg. Du er jo udlært i Boligforeningen her, og har nu fået et godt job i Nordea. Du har også en søn, så vi er faktisk så heldige, at vi allerede har 3 dejlige børnebørn. Mens I voksede til, boede vi på Tornebakken, og vi har således haft utrolig mange dejlige år i Vejlbys. Nu har vi i snart 9 år boet i Skæring, og det er jo et rigtig dejligt sted tæt på vandet.

Hvad laver du i din fritid?

Jeg kan godt lide at dyrke motion, og jeg cykler frem og tilbage imellem vores hjem og Vejlbys. Herudover spiller jeg badminton, løber og går lange ture med vores hund. Så er der jo haven, der skal passes, huset der skal vedligeholdes og familie og venner, som vi nyder at være sammen med.

Du fylder også snart 50 år?

Ja den 25. april bliver jeg 50 år. Det er jo ikke til at forstå, men jeg har det helt fint med alderen, og det er ikke noget der gør mig noget. Jeg føler mig ikke så gammel, selv om jeg er både morfar og farfar. Jeg glæder mig derimod over den erfaring, jeg har i dag, og jeg øser meget gerne af den, så andre kan få glæde heraf. Jeg kan heller ikke forstå, hvor de 25 år i Boligforeningen er blevet af, jeg synes jo lige, at det var i går, jeg startede her. Men når jeg nu ser på alle de medarbejdere, der er ansat i dag, så er jeg faktisk den eneste, der er tilbage fra den tid!

Interview: Tea Sørensen

INDVIELSE AF SPORTSPLADSEN MELLEM VEJLBY HUS OG VIKÆRTOFTEN LØRDAG DEN 24. SEPTEMBER 2005

VEJLBY HUS / VIKÆR HUS

Initiativ.

På en halvkølig, grå eftermiddag, hvor solen ikke rigtigt vidste, om den ville bryde igennem, fik den hjælp af nogle gode kræfter i området ved Vejlbysgade.

Ført an af Lise Behrendt var der indbudt til indvielse af "Vejlby Sportsplads" denne dag.

Området, som både er grønt og åbent har, ifølge Lise, kaldt på at mere kunne ske end blot gåture, æbleplukning og "at gå ud med skraldet".

Derfor har man i de to afdelingsbestyrelser (14 og 18, som er slået sammen), taget initiativ til at udnytte den grønne plet til andet og mere. Det er der foreløbigt kommet en petanquebane, basketplads, dart, bordtennis og bord/bænkearrangementer ud af.

"Opbakningen har været god fra såvel administrationen som fra vores varmemester. Vi mangler endnu nogle blomsterkasser og eventuelt en bålplads", oplyser Lise, - "vi vil gerne have, at ikke kun børnene, men også de unge får glæde af pladsen, og den skal bruges" lyder opfordringen, "også gerne af de mere bedagede beboere i afdelingen, for på de nyopsatte bænke vil der være

plads til en "god gang sladder", ligesom man kan forestille sig det på et lille torv under mere sydlandske himmelstrøg."

En 20-25 beboere i alle aldre var mødt frem for at støtte arrangementet og der blev under klapsalver disket op med en sang, forfattet af Boig, som skulle varme op under deltagerne, samt "open-air" buffet med alskens af beboernes hjemmegjorte lækkerier,

og stemningen var tip-top både under indtagelsen af bordets herligheder og under de efterfølgende konkurrencer, der skulle afholdes på de nyetablerede faciliteter.

To hold blev valgt og så blev der kæmpet, om ikke til den store guldmedalje, så i hvert fald om æren. Der blev også konkurreret om det bedste navn til den nye plads og valget faldt på "Sejrsplad-

sen” – et godt navn på trods af at hele arrangementet lod skinne igennem, at det vigtigste ikke er at sejre – men at være med!

”Sejren” ligger nok mest af alt i, at man nu har handlet på et godt initiativ til glæde for alle i afdelingen.

Hos rimsmeden Troels kunne man få afløb for sine poetiske indfald. Vejlbys Hus’ mesterdigter – Boig – gjorde digtet færdigt så det også kan synges på samme melodi, som den sang han havde lavet til dagen.

Digtet: VEJLBY-DIGTET *fra rimsmedene Troels og Boig*

Jeg en plads mig bygge vil,
der skal være navne til
”Vejlby” fyldte godt i mængden,
det vil vare længst i længden.
”Leg” og ”pleje” det er godt,
”sport” og motion er så flot.

Vi et navn nu finde vil,
til den plads, hvor spilles spil.
”Sejrspladsen” skal den hedde,
ikke andet, så du ved det.
Det er sundt motion at få,
både store og de små.

Indvielsessangen til Vejlbys Sportsplads

*Lørdag den 24. september 2005.
Mel: Jeg en gård mig bygge vil...*

Vi en plads nu bygget har,
den er som en hel basar.
Både bordtennis og basket,
parkeringspladsen den er vasket.
Og det gode spil petanque,
hører med til denne sang.

Vær velkommen alle her,
I er ikke til besvær.
Vi skal spille alle sammen,
parkeringspladsen være rammen.
Legepladsen til de små,
og til dem der snart kan gå.

Vi til bords nu sætter os,
spiser lidt før det går los.
Så skal alle ud og løbe,
spille spil, men ikke købe.
Kaste kuglerne på grus,
Ha’ det sjovt ved Vejlbys Hus.

Held og lykke med jeres nye ”Oase”
ønskes I fra Bladet.

Og husk nu at bruge den!

Tekst og fotos: Peter Tybjerg

NY JULEMAND I GAMLE KLÆDER

Den skarpe iagttagere kunne se, at det traditionsrige julemarked i Kildehøjens selskabslokaler i år fik besøg af en ny julemand. Efter mange års tro tjeneste havde den 'gamle' julemand (hvis sande identitet er redaktionen bekendt) fortjent valgt at gå på pension og overlade det ansvarsfulde hverv til en ny udgave.

KILDEHØJEN

Det bekymrede tilsyneladende ikke de yngste gæster – de nød julens indtog, krydret med pebernødder, juleeventyr og julelege.

VEJLBY VÆNGE BORDTENNIS – HJÆLP SØGES

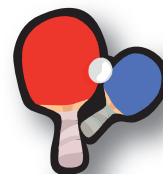

VEJLBY VÆNGE

Vi søger en person, som kan hjælpe afdelingsbestyrelsen med afdelingens bordtennis rum.
Opgaven består i at udlevere nøglen

til de beboere, som ønsker at benytte bordtennis rummet ved gård 1/2.
Kontakt: Mette Nellemann VV 10,
e-mail: formand@vejlbj1943.dk

afdelingsbestyrelsen november 2005

SENSOMMERHYGGE I MOSEVÆNGET

Nu er vi, her i Mosevænget, vågnet op af dvalen med hensyn til at komme hinanden ved.

I rigtig mange år har vi ikke hygget os sammen udover ved det årlige afdelingsmøde. Men – der blev inviteret – godt nok lidt sent, til sommerfest/hygge den 23. september 2005 i et telt på græsplænen ved legepladsen. Der var 24 tilmeldte; men flere ville have været interesseret, hvis det havde været lidt tidligere.

Efter teltrejsning – med lidt problemer – var vi klar med musikanlæg og lækkert kød, brød og salat. En lille velkomstdrink og kaffe var også på ”menuen”.

Snakken gik livligt ved bordene med musik i baggrunden, og senere dukkede der pludselig irish coffee op, hvor så end ingredienserne kom fra.

Klokken 01:00 stoppede musikken, og vi gik hjem kort efter på en forhåbentlig god aften.

Lørdag formiddag mødte nogle af beboerne op til almindelig oprydning.

Vi håber at kunne gennemføre en ny fest i 2006, men lidt tidligere på året.

Tak for opbakningen.

Med venlig hilsen

*Afdelingsbestyrelsen
Inge Ansbjerg*

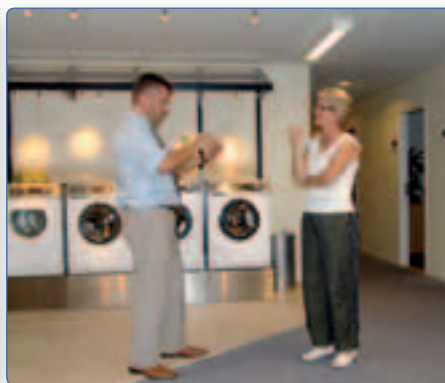
NYE VASKEMASKINER I VEJLBY TOFTEN

VEJLBY TOFTEN

"DET SER JO IKKE SVÆRT UD"

"INSPIRERENDE SOMMERDAG HOS MIELE I VEJLE"

"JO, DEN ER DA FLOT, TØRRETUMBLEREN"

På Vejlbystofte's afdelingsmøde i maj måned, blev det vedtaget at udskifte de ca. 23 år gamle Nyborg vaskemaskiner i alle VT's 7 vaskerier, da de ikke længere var rentable. Afdelingsbestyrelsen har siden da arbejdet intenst med opgaven. Valget faldt på Miele's allernyeste maskiner, som når dette læses er installeret i alle 7 vaskerier i Vejlbystofte. Samtidig er vaskerierne blevet renoveret. Murer, tømrer, elektrikere og ikke mindst malerne har været flittigt i gang.

Alle beboere har nu fået deres nye digitale vaskekort og fremover betales for vask samtidig med huslejen; i lighed med andre afdelinger i boligforeningen.

Den 15. november stod det første vaskehus (nr. 192) klar til demonstration. Mange beboere mødte op og det er afdelingsbestyrelsens umiddelbare indtryk, at de nye vaskehuse er blevet godt modtaget. Al begyndelse kan dog være svær, men held og lykke med de nye vaskerier.

Tekst: Lis Andersen,
Fotos: Per Mikkelsen

"NÅ, SÅDAN BETALER MAN MED KORTET"

"DIGITALEN INSTALLERES, NU ER DET LIGE FØR I VEJLBY TOFTEN"

"INTERESSEN VAR STOR UNDER MIELES DEMONSTRATION"

"OG NU SKAL DER VASKES"

NYT FRA TRANEKÆRPARKEN

BESTYRELSESMØDE I TRANEKÆRPARKEN

Det spændende ved at være en del af en bestyrelse er følelsen af at kunne gøre noget, når man føler, at det er nødvendigt. Ellers ender man nemt som et frustreret brokkehoved.

Tag nu for eksempel boligforeningens afholdelse af det ekstraordinære møde, hvor vi skulle tage stilling til en omlægning fra TDC til Vejlbymnet. De elendige lydforhold i Vejlby Skolens aula og de manglende tiltag for at gøre lydforholdene bare nogenlunde tålelige kunne da bringe enhver beboer i harnisk. Muligheden for at indkalde til et nyt møde med ordnede forhold, skulle vi denne tirsdag aften have diskuteret med en ligeså frustreret men dertil også fnysende beboer. Men en granskning af vedtægterne lukkede af for denne mulighed, da der efter et ekstraordinært møde skal være et ordinært, før det samme emne kan optages igen. Normalt en god

passus... Men følelsen af at have gjort noget tog trykket af kedlen. Så aftenens første emne til diskussion blev i stedet det forestående budgetmøde med forretningsføreren. Normalt arbejder vi ud fra en 10 årsplan, men når vi skal vurdere hvor mange penge, vi skal henlægge hvert år, så der er nok, når vaskemaskinerne om 15-20 år igen skal udskiftes, mener vi det er nødvendigt med en 20 årsplan. Så vi lavede med et godt dansk ord en brainstorming omhandlende alt fra nye tage til udskiftning af fuglefoderbrætter og prioriterede herefter op, i det der skal sættes i værk i dag, det der ikke er så presserende og så vaskemaskinerne og foderbrætterne behageligt ude i fremtiden.

Når man nærmer sig et halvt hundrede år, ved vi jo alle at de grå hår presser sig på for at få overtaget, eller som jeg

plejer at sige til min kone: "Du ser lige så godt ud, som du altid har gjort, men det tager bare lidt længere tid", og man kan vel med rette også sige dyrere. Ligeså er det med vores afdeling ihukommende budgetgennemgangen, men det kan vi altid vende tilbage til! Nej vores ærinde med dette afsnit er afdelingens kommende 50 års jubilæum i 2007. Vi besluttede at foreslå forårets afdelingsmøde, at vi får nogle friske folk til sammen med afdelingsbestyrelsen at stable en jubilæumsfest på benene. Aftenen sluttede på bedste vis med at uddelegere opgaver til afdelingsbestyrelsens årlige julefrokost, et arbejde der kræver nidkærhed og den absolut største omhu.

*F.v.a. afdelingsbestyrelsen
Svend Erik*

15

NYT FRA AFD. 5/7

– STENAGERVEJ/ TVÆRMARKSVEJ

Som bekendt blev nogle dele af legepladsen kasseret i forsommeren. Derfor har vi fjernet tårnet med rutsjebanen og legehuset, men bibeholdt gyngestativet og gyngehesten.

For helt at lovliggøre gyngestativet, har vi været nødt til at fjerne nogle sten på gangarealet, men dem genbruger vi ved

at udvide og udrette gangarealet andre steder, således at viceværten bedre er i stand til at køre med traktor under snerydning.

Vi har også fjernet alle de ikke særligt kønne buske og plankeværket rundt om legepladsen, her vil så blive sået græs. Bænkene er midlertidigt fjernet men

bliver sat op igen senere, der skal også lidt mere faldsand i legearealet.

*For afdelingsbestyrelsen
Erik*

🏠 ALT ÅNDEDE IDYL "I DE GO'E GAMLE DAGE" – ELLER...?

To dokumenter fra J. R. Hübertz "Aktstykker vedkommende Staden og Stiftet Aarhus" fra 1848, får det til at løbe koldt ned ad ryggen på mig, hver gang jeg støder på dem, og de får mig til at tvivle på, udsagnene om "De gode gamle dage"! Sproget kan muligvis være til nogen ulempe, da det jo er 300 år gammelt; men jeg håber, at der vil være tilstrækkelig med tekst til, at dokumenterne er nogenlunde forståelige. For meget vil gå tabt ved en transkription, og det ville være synd.

Dok. Nr. 153.

1717. 6 December. Arresterne. Byfoged Oluf Andersen beretter Stiftamtmanden, at Mette Lauritzdatter og hendes Mand Lauritz Christensen, der havde bedraget adskillige Folk her i Byen for autoriserede Sedler, Sölv og Guld, og som nu vare arresterede, hun i Raadstukjældereren, og han i en anden Arrest, "der de udi Frost og Kuld ingen varme kand have, men absolute maa Crepere af Frost, foruden dend Mængde af Utöi, som efter Beretning udi Raadhus Kjeldereren schal være, at Qvinden neppe kand berge sig derfor". Da her nu intet ordentlig Aresthus var, "Saa befalede min Samvittighed mig

underdanigst at referere dette for deres Excellence, som min höie Öfrighed, til naadigst Ofuerveielse, om det ey kunde mages saaledes, at Quinden maatte annammes i Spindehuused i Kjöbenhafn, og de som hende arresteret hafuer, at lade hende der lefuere, liigesaa Manden, der, eller et andet Sted, paa det de kunde niude deris fortjendte Straf, men iche frysse til döede, thi for saavit siunes mig at de kunde schee u-Rett, hvilched dog underdanigst indstilles til deris Excellences egen Naadige schionsomhed og welbehagelige willie.

(Stiftamt. Archiv).

Dok. Nr. 154.

1717. 17 December. Taterne. I de foregaaende Aaringer er der udkommet nogle Rescripiter etc. om Taterne og Natmænd, og om deres Uddrivelse; men, som Herredsfogden i Nim-Herred siger: "naar vi drive en Skare ud af den ene Ende af Herredet, saa strömmen en ny ind ad den anden Ende". Af Viborg nu den 17 Decbr. 1717 beretter J. Lund, Amtmand i Lundenes- og Bövling-Amter, til Stiftamtmanden, at Natmændene tage meget til i hans District og de begaae uhyre Excesser. Saaledes havde en Natmand og hans Kammerat forsögt at dræbe en Soldemager ved et Pistolskud, men de traf ham kun

i Armen, hvorpaa han styrtede sig i Aaen, og svømmede over til en nærliggende By, hvor han forstak sig i en Lade. De to kunde ikke svømme, men fandt noget borte en Baad, satte over, og de ilede nu til Byen. Ved deres Ankomst toge alle Mennesker Flugten af Forskrækkelse. De opsøgte Soldemageren, førte ham ud paa Marken, (de deledede saaledes hans Liv imellem sig, at hver tog en Arm og et Ben at knække), knækkede Arme og Ben paa ham, stak ham tilsidst en Fork igjennem Halsen, og lode ham ligge, da han snart døde. Næste Morgen toge de en Hest paa Marken, spændte den for den Dödes Födder, og slæbte ham ned til Aaen, styrtede Legemet deri, at det kunde drive til Havet etc. En af disse døde kort efter, og blev begravet af sine Kammerater, men den anden blev greben, og den 7 September sidst henrettet saaledes: hans Arme og Ben bleve knuste af Skarpretteren, den höire Haand afhuggen i levende Live, dernæst Hovedet, saa Kroppen parteret, og lagt paa 4 Steiler, Haand og Hoved naglet paa en Stage, og sat under Galgen "som et Tegn at hand er dödet baade for Mord og Tyverie". To Natmænd, der havde bivaanet denne Execution, Fader og Sön, bröde 4 Dage efter ind i et Hus i Bövling-Herred, to Mandfolk flygtede, Konen blev tilbage. Faderen böd Sönnen at skyde Konen, hvilket han da og gjorde med en Kugle og Hagel. Hun var svanger i 27de Uge, og hun faldt strax död ned. Disse to Natmænd bleve efter Landstingsdom henrettede den 3 December. Natmændene tage saa meget til i Districtet, fordi det er tyndt beboet, der er kun faa Byer, og mange enlige Gaarde; Proprietairerne anvise Rakkerne

Byggepladser paa Udhederne, langt fra andre Mennesker osv.

De tvinge Bonden til at betale sig, om de end ikke have gjort Arbeide for ham, for at blive dem qvit, og fordi de indbilde Bönderne, at dersom de ikke föie dem, saa skulle de og alt deres Anhang ikke ansee dem anderledes, end de ansee sig selv. Uagtet det er dem forbudet at före Gevær, saa ere de dog bevæbnede med Skyde- og Hugge- Vaaben. Han tilskriver dem de mange Ildebrande, hvis Aarsag man ikke har kunnet udfinde. Der findes mange Mennesker paa alfare Veie og Hereder med Drabsmærker, som ikke ere kjendte, fordi det har været reisende, og mange savnes og opdages ikke för Ravne og Krager forraade dem i Kjær og Moser.

Han foreslaaer:

- 1- At Proprietairerne ikke maa tillade dem at boe i Udmarker, og de Huse der findes skulle nedbrydes.
- 2- Ved de 4 Kjöbstæder i Districtet: Varde, Ringkjöbing, Holstebro og Lemvig, og ved flere Stæder, findes ingen Natmænd, Skorstensfeier etc., derhen skulde man beordre dem, hvor at de kan vare under mere Tilsyn.
- 3- Man skulde sætte dem en vis Taxt for deres Arbeide.
- 4- Man skulde vaage strængt over, at de ikke reiste uden Pas og at de ved Hjemkomsten afleverede dette med Paategninger o.s.v.

(Stiftamt. Archiv).

Uff!! - Befolkningen i almindelighed må have haft nogen kendskab til forholdene, og jeg undrer mig lidt over, at der alligevel var nogen, der tog chancen ved en tilværelse som lovovertrædere! Der er et andet aspekt i det. Mon det ville hjælpe med en forhøjelse af vore dages strafferammer? Det bliver ellers ofte nok foreslået, - for ikke at sige, at det er et krav vi rimelig højlydt møder!

Lidt om Taterne i 1700-tallet:

Taterne, eller natmandsfolket bestod af en befolkningsgruppe, der i 1700 og 1800 tallet vandrede omkring (primært i Jylland) og blev kaldt rakkere, natmandsfolk, skøjere, kæltringe, de rejsende, glarmesterfolk, hedens beduiner, hedens nomader og de jyske zigøjnere.

Disse folk udførte forskelligt arbejde. Det var imidlertid ikke lovligt at vandre omkring uden et "næringsbrev", og da disse omstrejferne samtidigt benyttede sig af smårapserier og pågående tiggeri, blev de ofte fanget af lovens lange arm, og anbragt i egnens tugthuse og arbejdsanstalter. De var afgjort ikke velsete i datidens Danmark, men de var samtidig vanskelige at undvære. Ingen satte vinduer i som dem, og ingen kunne vinde bly, som de kunne det, og med tiden blev det også sådan, at der i byerne var fastansatte natmænd og rakkere. De var oftest fingernemme med slibesten, skomagerhammer, bødkerhøvl og glarskærer. Ogsaa vævene kunne de håndtere med stor dygtighed, men denne færdighed fandt vist kun anvendelse, når de befandt sig indenfor murene på det berygtede Viborghus.

Glædelig Jul allesammen i Gl. Vejlby.

Henning A. Jacobsen..

VEJLBY BILLEDER

– *barndoms minder fra Grenåvej gennem 1960'erne*

Grenåvej 1955-1969

livet i gården ... fortsat

På Grenåvej var somrene altid grønne og vintrene altid hvide. Og ikke omvendt. Hvidt var også tørresnorenes vasketøj, og var det ikke hvidt nok, kunne det få en gang blåelse, kunne det. Man lå ofte i risikozonen for at pådrage sig sneblindhed, hvis man som barn (eller som voksen for dens sags skyld) forvildede sig ind på tørrepladsen en solskinsrig forårsdag i maj. Det var vigtigt, at vasketøjet var rent; men det var langt vigtigere, at det var hvidt - med mindre altså at det var kulørt. "Rinsø vasker hvidt" var et vaskepulvers klare og umisforståelige slogan. Et andet vaskepulver hed, for at det ikke skal være løgn, "Snevit". Synet og duften af det nyvaskede og meget hvide vasketøj stod imidlertid - et stykke hen på sommeren - ofte i skærende kontrast til stanken og fluerne fra skralderummene, skønt der var ventilationsnet i dørene ind til disse. Eller måske netop derfor.

Når de første forårstegn viste sig, var det imidlertid ikke kun vasketøjet, der blev luftet. Dørmåtter blev banket mod husmure, og tæpper blev banket på de dertil indrettede og fastopstillede rørstativer (gad vide hvor mange der har en tæppebanker hængende i kosteskabet i dag - og gad vide hvor mange, der overhovedet har et kosteskab). Støvsugeren var dog opfundet, så det blev mere og mere almindeligt, at lade tæpperne ligge på og fernisere gulvet uden om (vægtil-væg tæpper var endnu ikke helt så almindelige). Tæppestativerne er da også for længst borte.

Husmødrene tog sig ind i mellem, midt i forårsrengøringen, tid til at mødes og nyde

den første forårssol på hoveddørstrapperne over en kop kaffe eller to. Bænkene blev sat op, blomsterkummerne blev beplantede, og gården, som nu emmede af liv og aktivitet, fyldtes med legende og højroastede børn. Pigerne sprang i elastik, sjippede, hinkede og jonglerede med bolde. Vi knægte slog i land, legede med biler, vendte gyngerne på hovedet eller sparkede bold (tæppestativerne havde håndboldmålstørrelse). Engang til fastelavn hængte mor en tønde fyldt med godter op i et af stativerne. Så skulle der slås katten af tønden, og da tønden endelig blev slået ned, lignede indholdet i bogstaveligste forstand da også en død kat. Der var nemlig en del frugt blandt indholdet, og den (frugten) kunne ikke klare den hårde medfart, som trækøllen havde forårsaget. Vi unger fik dog hurtigt dissekeret pærevællingen: Skæg for sig og snot (bananer) for sig.

For os unger var der en vis prestige i, hvem der først kunne få udfrittet viceværtens om, hvornår de gamle men nymalede jerngynger (vipper) og karrusellen blev kørt rundt. Når den begivenhed fandt sted, løb vi pr. tradition bag traktorens påhængsvogn og jublede, som var det den største oplevelse, der nogensinde var overgået os.

Der var altid kamp om pladserne på gyngerne de første dage. Vi var mindst 6 børn på hver (3 på hver side), mens vi skrælede ad fuld hals: "Under den hviiiide brooo...". I 1964 udvidede vi så sangregistret med The Beatles seneste single: "Op tu, yeah yeah yeah..." (She loves you). Vi ungers tilegnelsesevner udi engelsk var endnu ikke helt færdigudviklede.

Ud over den røde gyng, den blå gyng og den firefarvede karrusel havde vi også en

Af Helge Georg Jensen

meget stor sandkasse, indtil hele gården blev gravet op i anledning af fjernvarmens indførelse og en udvidelse af den til stadighed voksende parkeringsplads. Da måtte den store sandkasse lade livet. Det var ellers en kæmpe sandkasse med en høj rød murstensmur omkring og med fire indvendige bænke, hvor vore mødre ofte sad og fulgte lidt med i vi børns leg. Nu måtte vi så i stedet nøjes med et lille skaldet cementrør med sand i; men det slog os nu ikke ud. Der var jo udfordringer nok at tage fat på. For eksempel det at lære den vanskelige kunst at køre på tohjulet cykel.

Før jeg selv fik en tohjulet, lånte Lis - et behjertet pigebarn - mig sin. Langs gelænderet (det står der stadig - omend det lige straks er hentæret) mellem gården og cykelhandler Thorup, lærte jeg mig selv den store bedrift. Jeg trak cyklen hen til Grenåvej, vendte den, satte mig op og holdt godt fat om såvel gelænder som styr før jeg satte i gang. På stykket fra Grenåvej og hen til enden af gelænderet, gik det lidt ned ad bakke, så jeg behøvede ikke koncentrere mig om at træde i pedalerne men kunne nøjes med at fokusere på at holde balancen uden at slippe gelænderet for længe ad gangen. Efterhånden slap jeg det så oftere og oftere, indtil jeg til sidst slap det helt og på egen hånd kørte... ind i hækken. Lis' cykel var for stor til mig, så heldigvis havde den ingen tværstang.

Apropos tværstang - så var børns erotiske lege på den tid helt tabu, så sådan nogle legede vi sandelig ikke. Ikke noget med at gå i kældre og lege "far, mor og børn" eller doktor da! Til gengæld vidste vi helt præcist hvor "Hvordan mor?" stod placeret i børneafdelingen på Risskov Bibliotek. Når den kvindelige børnebibliotekar dukkede op, skyndte vi knægte os at sætte den "slemme" bog på plads, mens vi stod og småfniste. Noget som ellers udelukkende var forbeholdt tøser.

Vi legede derimod tik og put (tagfat og skjul), og vi spillede med marmorkugler, snipper og hønseringe. En almindelig regel var, at man havde ret mange af de to sidstnævnte,

hvis man kunne sammensætte en kæde, som nåede jorden fra det øverste vindue i trappeopgangen.

Når der havde være cowboyfilm, cykelløb eller olympiade i fjernsynet, så legede vi selv "cowboydere og indianere", lavede vores egen olympiade med konkurrencer, medaljer, medaljeskamlar og hele molevitten, ligesom vi lavede vores eget cykelløb, og havde vi knægte set en hel flok motorcykler passere på Grenå Landevej, så byggede vi vores cykler om til motorcykler ved hjælp af papstykker, som vi fastgjorde på cyklernes for- og baggafler med tøjklammer af træ. Papstykkerne kom derved til at berøre egerne, når hjulene drejede rundt. Ren Harley lyd. Vi var ret seje, syntes vi selv, når vi med vores motoriserede cykler, en t-shirt med Esso logo på ryggen og en tiger på brystet (kom en tiger i tanken) samt en hvid plastikhjelm med Caltex karakteristiske røde stjerne i panden (Esso og Caltex lå i krig på et tidspunkt, hvilket vi børn havde stor glæde af), drøned rundt i gården for fuld gas. Ved en sådan lejlighed kom min søster Conni spændende ud af opgangen uden at se sig for, hvorved jeg torpederede hende og slog mindst to saltomortaler i luften. Conni peb på grund af en pådraget bule i panden, og jeg hylede over, at min cykel lignede noget, der var løgn. En nypåsat flot grøn vindskærm var smadret og en avanceret højt ringende ringklokke samt en dynamolygte med 3 lysstyrker var ødelagt. Hvorfor kunne hun dog ikke bare se sig for.

lacta est alea - terningerne er kastet

Engang havde nogle af vi lømler set en film med mange fægtescener i fjernsynet, hvilket inspirerede os til at opdrive alt, hvad der kunne opdrives af sværd, lanser og det der lignede. Nogle havde et træsværd, mens andre fik den ide at krydse Grenåvej for at opsøge gartner Funck på Tranekærparkens butikstov. Her købte vi nogle bambuskæppe og ved at gennembore et låg fra et glas Arffmann sennep og bagefter køre det ned over bambuskæppen, havde man - vupti - en lanse. Vi var nu blevet en større hær, mente vi, og det skulle udnyttes, så vi planlagde

et kommandoraid mod Tranekærparkens intetanende unger. Vi løb herefter hujende og skrigende over Grenåvej for at angribe ”hæren” over there. De anede ikke, hvad vi havde gang i de stakkels unger; men en mor havde åndsnaerværelse nok til resolut at kaste et sværd ud af vinduet til sin søn, og han kæmpede bravt. Det må indrømmes. Overmagten blev dog for stor for ham, så da den brave fighters sværd knækkede, måtte han modvilligt retirere, mens vi, jublende som romerske triumfatorer, trak os tilbage som den ubestridte sejrherre.

Nu da vi alligevel er i Tranekærparken, så var der dengang 5 forretninger på torvet.

Hvor boligforeningen i dag har til huse lå Aarhus og Omegns Bank. Ved siden af lå, som nu, en kiosk, i hvis fjerneste højre hjørne der lå en flittigt benyttet telefonboks. Når man trådte ind i den, tændte lyset automatisk, og en tæller sørgede for at tjekke taletiden, som man betalte for ved kassen efter samtalen. Funcks gartner- og blomsterforretning lå, hvor Vejlbly Blomster i dag ligger. Dernæst lå en bager, som ikke var så stor som den nuværende nærbutik, idet der var en lille trikotageforretning (Trico) på det sted, hvor nærbutikken i dag er udvidet. I den sidste butik havde legendariske Emil Opstrup sin købmandsforretning, indtil den flyttede over i det ny Veri Center, som blev indviet den 20. marts 1969 – men tilbage til Funck. Funck havde sin helt egen udvidede anvendelse af ordet ”tak”. En samtale mellem Funck og en kunde kunne sagtens forløbe nogenlunde således:

Funck: Hvad kan jeg hjælpe Dem med?

Kunde: For 2 kroner ærter

Funck: Ja, tak – var der ellers andet tak?

Kunde: Nej tak

Funck: Tak

Funck: Værsgo

Kunde: Tak

Funck: Det bliver så lige 2 kroner tak

Kunde: Værsgo

Funck: Tak (giver kunden byttepenge tilbage)

Kunde: Tak

Funck: Selv tak

Kunde: Farvel

Funck: Farvel tak

Vejlbly Partenkirchen Ved Smedien

Af og til bevægede vi børn os om i landsbyen. Vejlblygade var en levende gade med mange butikker. Her lå ismejeriet og en lille trikotageforretning, hvor pigerne bl.a. købte glansbilleder. Lidt længere oppe lå en cigarhandler og gartner Pedersen (senere Is-Pedersen). Både købmand Sanden og købmand Olsen havde butikker i gaden, ligesom man hos Carl Nielsen kunne købe alt fra vandpistoler til Ronson lightere. Her købte vi snipper i plader, som man selv skulle brække fra hinanden. Kommunekontoret (den tidligere røde skole) og posthuset (den røde skoles gymnastiksal) lå lige over for den gamle gule skole, hvor Svend Ottosen nu havde indrettet sin frisørsalon i en af de gamle skolestuer. Der lå både en bager i Vejlblygade og i Smedegade, hvor også slagter Frislev havde sin forretning. Det gamle Vejlblyhus, som også lå i Smedegade, rummede på et tidspunkt både apotek og frisør, indtil ”Den grå Diamant”, som var under opførelse i Vejlblygade, stod færdigbygget. Netop her ved samme grå diamants vestvendte gavl, hvor Rema1000 nu også ligger lå anlægget (Iergraven) - Vejlbly vintersportssted i 1960’erne. Her kælkede vi, og her stod vi på ski. Nogle gange kunne vi få kælkene til at glide helt over til branddammen (Fiildammen) - omtrent hvor Oasen i dag ligger. På dammen blev der løbet på skøjter, når isen var sikker – og også nogle gange når den ikke var det.

Efter en lang dag på kælkebakken i anlægget udgjorde vi som regel en hel lille konvoj på hjemturen, når vi drog ned ad Vejlblygade for at krydse Grenåvej. Jeg husker tydeligt den skønne snurrende fornemmelse i fødderne, når jeg havde fået skistøvlerne hevet af, havde fået lagt mig på stuegulvet foran kaminen og, stadig med skisokkerne på, havde fået anbragt mine fødder på den (kaminen) en halv meters penge oppe. Hvilket guddommeligt øjeblik. Og så varm chokolade ovenpå. Så kunne man ikke ønske sig mere af dette liv.

Når det var hård frost, lavede vi knægte ofte en glidebane på Tornagervej. Nogle gange i næsten hele vejens længde, hvilket siger ikke så lidt. De sorte spidse dansesko, som man ellers kun brugte til skolefesterne eller til dans (jeg gik nu ikke til dans), blev taget i anvendelse når glidebanen skulle indvies. Dansesko kunne forlænge et glid med langt mere end 100 procent; men til gengæld faldt ens tæer også langt hurtigere af.

Ringruten, scooteren og goggomobilen

Før familien anskaffede sig et køretøj, tog vi som oftest 7'eren, når vi skulle ned til byen (Århus) eller skulle på besøg hos mors forældre i Majdalen ved Charlottehøj, og skulle vi "et smut" ud til min moster og onkel i Åbyhøj, var der ingen vej uden om. Vi måtte tage Ringruten. Den havde opsamlingssted overfor Brugsen på hjørnet af Fortevej og Grenåvej. Jeg husker busserne på den rute som nogle støjende, prustende og tænderskærende uhyrer. Når ringruten (en benævnelse vi anvendte på såvel ruten som bussen) endelig dukkede op, tog det herefter en hel dagsrejse at nå frem. Sådan følte det i det i det mindste. Chaufføren skiftede gear uafladeligt. Allerede når bussen havde nået en hastighed af 3 km i timen, skulle der dobbeltudkobles og skiftes gear, alt imens bussen hostede og spyttede geartænder ud. Undertiden tvivlede man på, om man overhovedet ville nå frem.

I begyndelsen af 1960'erne var der iøvrigt ikke mange biler i gården. Vores naboer Gudrun og Georg Rasmussen havde en skriggul kabinescooter (en trehjulet bil som åbnes foran), og selv havde vi en grøn Vespa scooter med sidevogn, inden vi fik en "rigtig bil" – en rød goggomobil med hvidt tag (den ville en vis politiker i dag sikkert kunne anvende i en valgpropaganda), hvori "bagsædet" var på størrelse med en skotøjsæske - men væsentligt hårdere at sidde på. Jeg ved ikke, hvad der var det værste for Conni og mig: Det at være klemmet ned i sidevognen med bagage pakket i samme sidevogns snude, så vi ikke kunne strække benene, eller det at sidde på skotøjsæsken i goggomobilen der; men

nu kunne vi i det mindste sige, at vi havde fået bil. Dog godt nok kun en 2 dørs – men alligevel. Køretøjet havde vi brug for, når vi hver weekend tog til sommerhuset ved Følle Strand. Der var nemlig kommet flere penge mellem hænderne på folk, hvilket vist nok også gjaldt os (det blev ikke kaldt de rige 60'ere for ingenting). Sommerhuset var godt nok selvbygget og lå på lejet grund; men det var der, og det var vores. Huset var hverken rødt eller hed Bella Vista, ligesom haven heller ikke havde nogen flagstang med en fløjtende Søren Kr... øøøøh... solsort siddende i toppen. Det var derimod brunt og hed Aase. Hvad andet kunne det hedde.

Risskov Skole

Risskov skole blev som tidligere nævnt mit andet barndomshjem. På skolen florerede et rigt socialt liv, og her herskede et kreativt miljø. Jeg kan bl.a. huske, hvor stort et indtryk det gjorde på mig, da Mogens Zieler i 1959-60 malede sin enestående 1½ etage høje endevægsdekoration: "Nattens bortdragende stjerner trompeterer for den frembrydende sol" (Morgengry) – en gave fra Ny Carlsbergfondet - i den enormt store og pompøse sang- og festsal, som fyldte næsten hele skolens østfløj i længden. Jeg var kun godt 5 år, så jeg kaldte Zielers vægudsmykning for "uglebilledet", da det talte ikke under 100 ugler. Det mener jeg at kunne huske, at jeg nåede frem til ved adskillige senere kontroltællinger (er der læsere, som har gået på Risskov Skole og måske dermed kender det eksakte tal på uglerne, vil jeg meget gerne belæres, hvis jeg tager fejl).

Når Mogens Zieler holdt pause fra maleriet eller skulle hente ny inspiration, gik han rundt i festsalen og spillede på sin medbragte sækkepibe, et instrument jeg aldrig er blevet helt dus med, da antallet af decibel fra netop det instrument efter mine ørers smag ligger lige i overkanten af, hvad der kan anses for lydæssigt acceptabelt, så jeg stod ofte og betragtede Zieler mens jeg "lyttede" koncentreret med en pegefinger solidt plantet i hvert øre. Hvilket syn har det ikke været – og hvor respektløst af mig; men

det distraherede (mig bekendt) ingenlunde Zieler i hverken sækkepibespillet eller den videre udsmykning. En del år senere i marts og maj 1968, blev min konfirmation, og min farbror Tages bryllup holdt netop her i denne enestående smukke sal. Udsigten fra festsalen lader sig ganske enkelt ikke beskrive. Den skal opleves. Det er måske en af grundene til, at festsalen i dag er reduceret til et ramponeret lærerværelse. Nej, undskyld.

Skolens teaterforestillinger og skolefester var helt unikke udstyrsstykker, og skolen lagde hus til et utal af arrangementer herunder store skakmesterskaber. Lige så meget liv der var på skolen morgen, middag og aften, ligeså øde kunne den imidlertid ligge hen i weekenderne. Jeg udnyttede derfor ofte den rigelige plads, der var at boltre sig på, så jeg havde ikke ganske sjældent et par kammerater eller flere med ned på skolen i weekenderne. Når vi trådte ind i hall'en (den oprindelige aula) en mørk og regnfuld lørdag eller søndag eftermiddag, kunne skolen godt forekomme ikke bare ærefrygtindgydende men også kolossalt stor og uhyggelig på grund af dens slotskarakter (Ulstrup). Stilheden som mødte een, når skolen lå der aldeles tom, kunne være næsten larmende. Der var ikke sat skillevægge og døre op mellem gangene på den tid, så alle gange udgjorde tilsammen eet stort rum fra kælder til 3. sal. Man fik således mange øller.. øller.. øller tilbage, hvis man råbte Møller. Engang hvor vi ville kunne have hørt en knappenål falde til terazzogulvet, fordi vi stod tre - i et kort øjeblik - helt tavse drenge, satte orglet pludseligt i gang med et brus og en volumen, der nær havde blæst os omkuld. Mine to kammerater stod et øjeblik lammet af skræk. Man kunne nemlig ikke se nogen organist. Kun orgelpiber. Selv var jeg heller ikke helt upåvirket af situationen; men jeg kendte i det mindste forklaringen, da jeg havde prøvet det før. Det var sandsynligvis Lykke Lindved, der i al ubemærkethed havde listet sig ind ind i orgelrummet, hvor han sikkert øvede sig på et stykke, som han skulle spille ved en morgensang eller et nært forestående arrangement.

Det øverste tårnværelse var også lidt uhyggeligt. Her stod uret, som drev urviserne ude på tårnuret med alle dets mærkelige lyde og TIK TAK hvert sekund. Det lignede grangiveligt Jens Olsens (Egon Olsen og Erik Balling in memoriam) Verdensur. Næsten. Og man kunne godt blive meget forskrækket, hvis man et kort øjeblik stod i sine egne tanker, netop som uret drev den store viser frem en gang i minuttet. Det lød omtrent, som når en køkkenskabslåge smækkes i.

En anden uhyggelig episode udspandt sig engang på skolens loft. Vi var kun 3 knægte deroppe; men pludselig kunne vi se omridset af en fjerde person, som stod helt bomstille ca. 10 meter foran os. Det var tydeligvis en bred og mindst 190 cm høj mandsperson, og så høj var min farfar (pedellen) i hvert fald ikke. Vi stod fastfrosne som saltstøtter, og straks efter opfyldtes loftsrummet, ja hele skolen, af en sønderknusende og øresønderrivende høj tuuden, så vi alle 3 i samme bevægelse holdt os hårdt for ørerne. Den ene af os sked simpelthen i bukserne ved den lejlighed. Det gik dog hurtigt op for os, at det var skolens sirene, som dengang blev afprøvet lørdage klokken 12. Vi stod blot nogle få meter fra den, og sirenen havde gjort os så rædselsslagne, at vi helt havde glemt manden fra før. Jeg tog nu en hurtig beslutning og gik resolut hen imod ham, da intet nu kunne blive værre end sirenens tuden. Han viste sig da også at være en helt uskyldig robot fremstillet i papmaché. Robotten havde optrådt som rekvisit i en tidligere skoleforestilling.

Ellers var det mest sjove stunder, vi knægte havde på skolen. Vi spillede bold i aulaen, legede sørøverleg i gymnastiksalene, klatrede i tove, legede skjul på gangene, besøgte tandlægeklinikken og skolelægen, og hvad vi nu ellers kunne finde på. Når der var piger med, legede vi ofte (nej, forkert gættet) postkontor i et af klasseværelserne, eller vi så film og lysbilleder. Hvis farmor og bedstefar var i sommerhuset på Mols, lukkede vi os selv ind i pedelboligen og tog os en sodavand under kældertrappen og et par småkager fra de mange kagedåser med vanillekranse, fedtebrød, jødekager (som nu

er blevet politisk ukorrekte, har jeg læst) og kong Haakon kager i farmors spisekammer, hvor man også kunne være heldig at finde et stykke kiksekage. Uhm. Ofte havde farmor også sat en bakke med lækkerier frem til os. Hun var nemlig en rigtig farmor.

Betydningen af de rige stunder jeg har haft på den skole kan ikke overvurderes. Den var min oase i enhver forstand. Her havde jeg sågar mit elektriske Märklin tog opstillet, og her kunne jeg i fred og ro forberede lektier i et klasseværelse helt for mig selv, når jeg havde lyst til det. Lektier som jeg havde fået for på Vejlbyskole, for det var nemlig der, jeg gik i skole til dagligt. Vejlbyskole var lig med arbejde og pligter. Risskov Skole var lig med fornøjelse, frihed og inspiration. Sådan havde jeg det naturligt nok med de to skoler.

Murermesterens datter

Jeg gik i klasse med Marianne de fem første skoleår; men det var først fra 3. klasse, at hun begyndte at gøre et stadigt større indtryk på mig. Noget som jeg ikke helt kunne definere, hvad var. En helt ny og underlig fornemmelse i mellemgulvet – en yderst behagelig men også en skræmmende følelse.

Marianne havde platinblond glat hår, små fregner på næsen og azurblå øjne, som hun uafbrudt missede med, hvilket jeg fandt aldeles uimodståeligt og yderst charmerende, og så var hun, på daværende tidspunkt, et halvt hoved højere end mig (det kunne jeg nu godt have undværet). En dag, hvor hun kom gående på gangen mod formningslokalet i "den lille afdeling", tog hun mig ved hånden i den tro, at det var hendes bedste veninde Anse, der gik ved siden af hende. Efter nogle skridt gik sagens rette sammenhæng op for hende, hvorefter hun venligt og diskret slap min hånd; men det gjorde ikke noget. De 8 sekunder havde været det hele værd - og rigeligt til at få mig til at svæve. Jeg vaskede end ikke min venstre hånd resten af dagen, hvilket medførte, skulle jeg finde ud af, at det ville blive noget vanskeligere at vaske den højre. Jeg havde været meget tæt på Marianne. Så tæt at jeg kunne dufte hendes

sweater, hendes hår og hendes ansigtshud, hvilket fik mine ben til at sitre, mine hænder til at ryste og mit hjerte til at galopere (hvilke feromoner ville man nok i dag sige). Da var det, det gik op for mig, at jeg nok var gået hen og blevet forelsket. Forelsket for første gang i mit liv. Det var altså sådan, det føltes. Aha! Der var imidlertid bare den lille hage ved det, fandt jeg ud af, at Marianne ikke var synderligt interesseret i drengene på hendes egen alder eller i hendes egen klasse.

I 1966 var alle vi børn i klassen omkring de 12 år. Vi arrangerede vores første klassefest, som heldigvis skulle holdes hos Marianne. Jeg havde fornyligt fået en splinterny grammofon, så jeg tilbød at lægge "anlæg" til. Det faldt i god jord, så hen på eftermiddagen inden festen om aftenen, drog jeg afsted med grammofon og singleplader. Jeg brugte megen tid på at sætte mit avancerede anlæg op for at gøre indtryk på Marianne, mens hun vist mest overvejede, hvordan hun kunne slippe afsted med at få inviteret nogle af de lidt ældre fyre til at komme senere på aftenen. Mit forsøg på at gøre indtryk ved den lejlighed blev således ingen ubetinget succes. Langt fra faktisk. Så da jeg efter nogen tid møjsommeligt havde fået stukket højttalerstikket i grammofonen og sluttet lysnetledningen til stikkontakten, drog jeg hjemad, gik i bad og klædte om.

Klassefesten var som taget ud af en Malmros film. Der blev danset kinddans det meste af aftenen – ikke mindst til min nye single med The Rolling Stones: Paint it black. Det eneste lys der var tændt, var den indbyggede røde on-lampe i min grammofon i de 3½ minutter en singleplade varede. Det lykkedes mig faktisk også at få en kinddans eller to med Marianne; men det varede kun til de "ældre" fyre dukkede op. Fra da af måtte jeg tage til takke med rollen som beta han og en af de andre piger, en pige, som jeg slet ikke var klar over, havde de samme følelser for mig, som jeg havde for Marianne. Min besættelse af Marianne havde givet mig tunnelsyn i en sådan grad, at jeg længe havde gået med store skyklapper på. Hillemænd!

Nå, men i tiden derefter, da jeg havde fået skyklapperne godt og grundigt afmonteret (en efterrationalisering), fandt jeg jo så ud af, at der var en verden uden for tunnelen, og at der var piger, der var mindst ligeså interessante som Marianne; men hun kom nu alligevel til at gøre et så uudsletteligt indtryk på mig, at jeg siden ikke har kunnet modstå garderhøje blondiner med fregner på næsen og azurblå øjne. Navnlig ikke hvis de har omløb i hovedet. Og hedder Marianne.

Et lille kuriosum bør her nævnes. Da jeg på den permanente badeanstalt her i Risskov mødte Marianne godt 20 år senere, kunne hun med et skælmsk smil efterfulgt af en hjertelig latter belære mig om, at hendes missen med øjnene skyldtes kronisk øjenkatar. Hm.

Vejlby Skoles aula – intermezzo

Det er som om, at aulaen i Vejlby Skole har bundet mine barndomsår, ungdomsår og voksenliv sammen. Her er jeg kommet jævnlgt gennem alle årene. Her har jeg været til fastelavnsfester. Her var jeg på min første skoledag i 1961, og her stod jeg næsten hver morgen og sang morgensang og tålte inspektør Boelsmanns patetiske udgave af fadervor. Her har jeg været til basar. Her har jeg gået polonaise, danset rheinländerpolka og Jenka til skolefesterne. Her har jeg til samme skolefester været iklædt alt fra hvid nylonskjorte med Maverick Dariosløjfe, sorte bukser med knivskarpe pressefolder, sorte spidse sko og udstyret med vandkæmmet

hår eller brylcremet ditto til - batik t-shirt, smalriffede fløjlsbukser med svaj og stålcam i forlommen og - udstyret med Mick Jagger frisure. Her har jeg på scenen og fra talerstolen deltaget i skoleforestillinger. Her har jeg, da der i 1970 blev åbnet mulighed for at drenge og piger på tværs af klasserne i gymnastiktimerne kunne spille badminton sammen, spillet badminton med min daværende kæreste Susanne. Her afgav jeg mine første stemmer ved folketings- og kommunalvalg. Her har jeg set og oplevet Vejlby spillene, og her kommer jeg nu om dage (når jeg kan holde stemningen ud – nogle gange kan der være meget lavt til loftet i aulaen) til boligforeningens årlige generalforsamling. Jeg føler, at den aula og det rum er min og mit, og den følelse er jeg sikker på, at jeg deler med adskillige andre. Det er et rum, der vækker minder, og det er for mig på dets helt egen måde Vejlby Skoles svar på Risskov Skoles festsal.

”Eget værelse” med forhæng

Da teenageårene begyndte at melde sig, var tiden inde til, at Conni og jeg fik hver vort værelse. Det ordnedes på den måde, at der blev hængt et forhæng op i loftet på tværs midt gennem soveværelset. Conni fik dørsiden og jeg vinduessiden. Jeg indrettede min side med en briks, et sofabord (med bladhylde), et skrivebord med 3 skuffer i hver side hvoraf de øverste kunne aflåses (hvilket var nok så vigtigt), en orangefarvet arkitektlampe og en kommode. Jeg kan huske, at jeg ved den lejlighed og længe efter

befandt mig i en sand lykkerus. Dette: fra det ene øjeblik til det andet at have "helt" sit eget og at kunne være "helt" privat. Mere kunne man ganske enkelt ikke ønske sig.

I marts 1968 blev jeg så konfirmeret, og her fik jeg (ligesom så mange andre konfirmander) et andet stort ønske opfyldt: en 4 spors spolebåndoptager (en Telefunken) i konfirmationsgave, så jeg søndag eftermiddage fra transistorradioen kunne sidde og optage "top 20", mens jeg (ligesom alle andre) lod mig irritere over Jørgen de Umulius omsiggribende og evigt afbrydende stemme ind over de ofte mest interessante passager på tidens hits. Og så i en tid, hvor noget af den bedste musik, som overhovedet er skrevet, blev skrevet. Lykken ville tilsyneladende ingen ende tage.

Tranekærparken 1969-1976 –

ungdomsårene- og "oprøret" tager fart

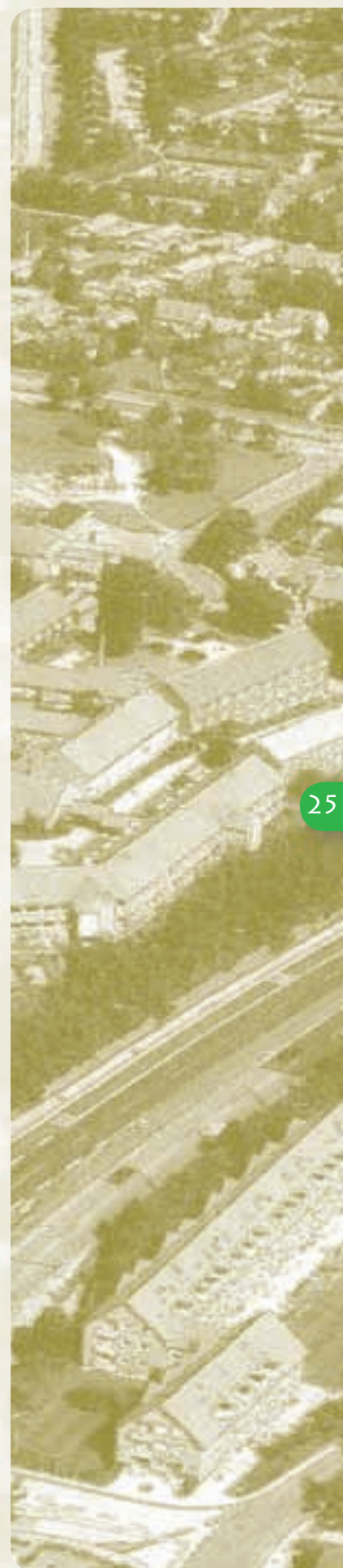
Mor blev skilt fra Svend Aage og blev gift med Harry i 1969. Vi søgte nu om en større lejlighed; men det betød kun et enkelt rum mere, da vi fik en et rums med 2 kamre i Tranekærparken 7 i stuen til højre. Vi fortsatte med at søge, og inden et år fik vi så en 2 rums med 2 kamre i butiksblokken i Tranekærparken 5, 2. sal til højre.

Livet i de 7 år i Tranekærparken blev ganske anderledes end de 14 år på Grenåvej. Det var som om, barndomsårene på en enkelt nat var et afsluttet kapitel, og at det var nu – lige akkurat nu – at ungdomsårene begyndte. Jeg så fortsat Kai Ove Hansen fra Dybbølvej og

Finn Behrens, som nu længe havde boet på Langengevej, og jeg fik også en ny god kamerat i Kim Mønsted fra Tranekærparken; men ellers var det nu næsten udelukkende det modsatte køn, som optog mig. Det var uopdaget land med spændende nyt terræn, der åbnede sig her. Jeg blev da også snart (1970) kæreste med Susanne i nr. 9 – min første rigtige kærlighed - og da både hun og siden realeksamen, gymnasieliv, bijob på Risskov Skole og uddannelse pludselig tog det meste af min tid, gik det uundgåeligt ud over tiden med de gamle kammerater og Kim.

Da jeg købte min første bil, købte Kim min knallert. Han havde selv en Puch 3-gear; men en rød Puch "flagskib" med Easy Rider englestyr og tilhørende lange kabler, ryglæn - og fanden tage det, blev for stor en lækkerbisken for ham. Udstyr som jeg havde købt af Niller fra varmecentralen et par år forinden. Det var et køretøj der krævede intet mindre end et par Henry Fonda solbriller og med et udstyr, som forlængede potensen ikke så lidt.

Få år efter var tiden moden til at flytte hjemmefra. Conni blev mor første gang og flyttede tilbage til Grenåvej, hvor hun overtog Lissy og Erik Baltzers lejlighed på kvisten til venstre i nr. 178. Selv solgte jeg min voldsomme Volvo, forlod boligforeningen og købte ejerlejlighed i Kantorvænget, hvor Pia rykkede ind ikke så længe efter. Der skulle gå næsten 18 år, før medlemsnummer 2.977 vendte tilbage til boligforeningen; men se - det er en helt anden historie.

NY HEMS VIA RÅDERETTEN I VEJLBY VÆNGE

Hanne Thuesen fra Vejlby Vænge har fået bygget og indrettet en ny lille hems i børneværelset på 1. salen. Det er der kommet et par kvadratmeter ekstra udnyttet plads ud af, så der i hemsen er blevet plads til en arbejdsplads med en etageseng oven over. Arbejdet tog en uges tid, og udgifterne beløb sig til godt 11.000 kroner inklusive el-arbejde

(flytning af en stikkontakt). Udgifter til selve indretningen er dog ikke medregnet, og udgifterne til malerarbejde er blevet afholdt af boligens vedligeholdelseskonto. Det lille kammer er nu blevet til et "rigtigt" værelse, så man ikke længere behøver forlade værelset i samme position som man træder ind i det. Muligheden for at anvende råderet-

ten til forbedring af boligen – i dette tilfælde at etablere en hems - blev vedtaget på forårets afdelingsmøde i Vejlby Vænge og er nu tilføjet i vedligeholdelsesreglementet.

Tekst og fotos: Helge Georg Jensen

HER SES PLADSEN MELLEM DEN GAMLE OG DEN NYE VÆG, HVOR DER ER BLEVET PLADS TIL ETAGESENG OG ARBEJDSPLADS.

UNDERSIDEN AF DEN NYE HEMS. FØR VAR DER HUL HELT OP TIL 1. SALENS LOFT.

NYT FRA HOVEDBESTYRELSEN

Hovedbestyrelsens seneste nyhedsbrev kan læses på boligforeningens hjemmeside og i kasserne – og nu altså også her i bladet. Kort før bladet gik i trykken udsendte hovedbestyrelsen et nyhedsbrev om VejlbymNet. Vi har valgt at indsætte denne del her på siden, således at nedenstående er en redigeret version af nyhedsbrevene fra 8/11 og 15/12-2005.

Det er hovedbestyrelsens mål, at lave et nyhedsbrev, som beskriver vigtige og relevante beslutninger og nyheder i boligforeningen. Nyhedsbrevet vil blive oplået i afdelingernes "kasser" og på boligforeningens hjemmeside www.@vejlbym-bf.dk.

VejlbymNet

De ekstraordinære afdelingsmøder om VejlbymNet er afsluttet med følgende resultater:

Afdeling 1, Dybbølvej	ja til VejlbymNet
Afdeling 4, Langengevej	ja til VejlbymNet
Afdeling 5, Tværmarksvej	nej til VejlbymNet efter urafstemning
Afdeling 8, Tranekærparken	nej til VejlbymNet
Afdeling 9, Mosevænget	nej til VejlbymNet efter urafstemning
Afdeling 10, Vejlbym Vænge	ja til VejlbymNet
Afdeling 11 og 17, Vejlbym Toften	nej til VejlbymNet
Afdeling 12, Kildehøjen	ja til VejlbymNet
Afdeling 14, Vejlbym Hus	ja til VejlbymNet
Afdeling 18, Vikær Hus	nej til VejlbymNet
Afdeling 19, Langengevej	ja til VejlbymNet

Det betyder, at 6 afdelinger i Boligforeningen af 10. marts 1943 med tilsammen 610 lejemål har sagt ja til at få installeret kabler, så de i fremtiden kan modtage billig telefoni og Internet. Hovedforeningen har, på trods af den lidt mangelfulde tilslutning, forhandlet med kabelentreprenøren med henblik på at gennemføre projektet til den aftalte husleje-forhøjelse for lejerne, nemlig kr. 63,00 pr. måned pr. lejlighed.

Som forventet er projektet blevet dyrere pr. bolig end i det første oplæg, hvor vi forudsatte, at alle boligforeningens 1.200 boliger skulle tilsluttes. Imidlertid finder hovedbestyrelsen, at projektet stadig er attraktivt og det blev på bestyrelsesmødet tirsdag, den 13. december 2005 besluttet, at hovedforeningen gennemfører projektet i dets nuværende form for de afdelinger, som har sagt ja. Hovedforeningens tilskud vil blive reguleret i forhold til det nye budget, således at husleje-forhøjelsen på kr. 63,00 pr. måned kan fastholdes.

Nyt budget for de tilsluttede afdelinger beløber sig til i alt kr. 6.895.000.

Tilskud fra hovedforeningen kr. 2.320.000

Til afskrivning over højst 10 år kr. 4.575.000

Efter en indledende fase, som har været lang og til tider besværlig, glæder vi os meget til at komme i gang med udførelsen af projektet. Vi vil omgående i samarbejde med entreprenøren og den rådgivende ingeniør få lavet en tidsplan for gravearbejdet, installeringen og tilslutningen til Bolignet Aarhus.

De berørte beboere vil herefter blive behørigt informeret, ligesom vi løbende vil informere efter behov.

Registrering af handicapvenlige boliger

Efter ide fra De Vanføres Boligselskab undersøger Landsbyggefonden hvilke almene boliger, der er tilgængelige for handicappede. En række grundoplysninger om boligerne samles og offentliggøres på Internettet, så handicappede, boligforeninger og kommuner lettere kan se, hvad boligerne kan. Målet er at hjælpe handicappede boligsøgende til at søge ind i de bedst egnede boligforeninger, hvis han eller hun har specielle behov.

Inspektør Per Sørensen og Anne-Kirsten Broslet vil derfor i nær fremtid foretage opmåling af de lejligheder, som eventuelt kan være handicapegnede.

Hjemmeside skabelon for afdelingerne

Bestyrelsen har besluttet at købe en hjemmeside skabelon til afdelingernes egne hjemmesider. Afdelingerne vil via et modul på boligforeningens hjemmeside få mulighed for at oprette egen hjemmeside. Vi beder interesserede afdelingsbestyrelser om at henvende sig til administrationen, idet vi i tilknytning hertil søger en frivillig webmaster, som kan hjælpe andre interesserede i gang.

Generalforsamlingen får ny form

Generalforsamlingen den 28. februar 2006 bliver den første i mands minde, hvor der bliver rygeforbud (der bliver dog indlagt rygepauser) under mødet og hvor der ikke bliver amerikansk lotteri som afslutning på mødet. I stedet har bestyrelsen besluttet at starte generalforsamlingen med et relevant TEMA. Temaet vil vare ca. 1 time begyndende kl. 19.00 og det vil på næste generalforsamling handle om beboernes muligheder for at præge boligen efter egne ønsker og behov.

ALLE BEBOERE ØNSKES EN GLÆDELIG JUL OG ET GODT NYTÅR.

SANKT PETERSBURG, JULI 2005

Af en Ruslandsfarers dagbog

“Hvis du møder en mand på fortovet og han smiler, så er der to muligheder:

*1) manden er udlænding,
eller 2) manden er idiot”.*

Jo, de kender udmærket vore fordomme om dem. Og ler selv ad dem – nogle af dem i hvert fald. Unge russiske forretningfolk sættes i dag på smilekursus, inden de sendes til Vesteuropa. En god kontrakt skulle jo nødtig tabes på grund af et vrantent fjæs.

28 For vorherre skal vide, at de er vrantne – mange af dem i hvert fald. Men ikke Alla Ivánobna Sinjélnikova, slet ikke. Hun er kæmpestor, barmen rager en halv meter frem, hun ligner en isbryder fra Hvidehavet. Vi er skiderædde for hende, hun kører klassen med hård hånd. Her tages skolen alvorligt, fra fjerde, femte klasse er det seks timer på skolen og dernæst tre, fire timers lektielæsning derhjemme, og gud nåde og trøste den formastelige, der kommer uforberedt til hendes russiske grammatiktimer. Det gør man kun én gang. Denne ene gang brugte jeg i går. “Jeg havde desværre ikke tid”, sagde jeg. “Ikke tid! hvem tror De, De er? Præsidenten af Rusland?” Jeg svarede beskedent, at det var jeg ingenlunde, men at statens tilstand nok havde stået bedre, om jeg var. Og hver gang Alla Ivánobna omtaler tidligere præsident Jeltsin, er det altid med en sigende gestus: armen bøjes, hånden op til munden og nakken godt bagover: na zdrovje! - og endnu en vodka tørner ned i svælg.

Eller tag Aleksander Víktorov, vores lærer i ‘kinokurs’ (vores sværeste disciplin). Han kan underholde i timevis – og gør det gerne! - om kommunisternes tåbeligheder og stupiditet. Forleden underholdt han os om sortbørshandelen som den foregik på statsuniversitetet her i Sankt Petersburg (der var et relativt helle i sovjettiden) – nede på lokummerne i kælderens. Han hudflettede med stor virtuositet kommissærer og KGB’s vagthunde, meget meget morsomt. Så at russere ikke skulle have humoristisk sans, er kun endnu én af vore mange fordomme.

Men ikke alle har, det er så sandt, så sandt!

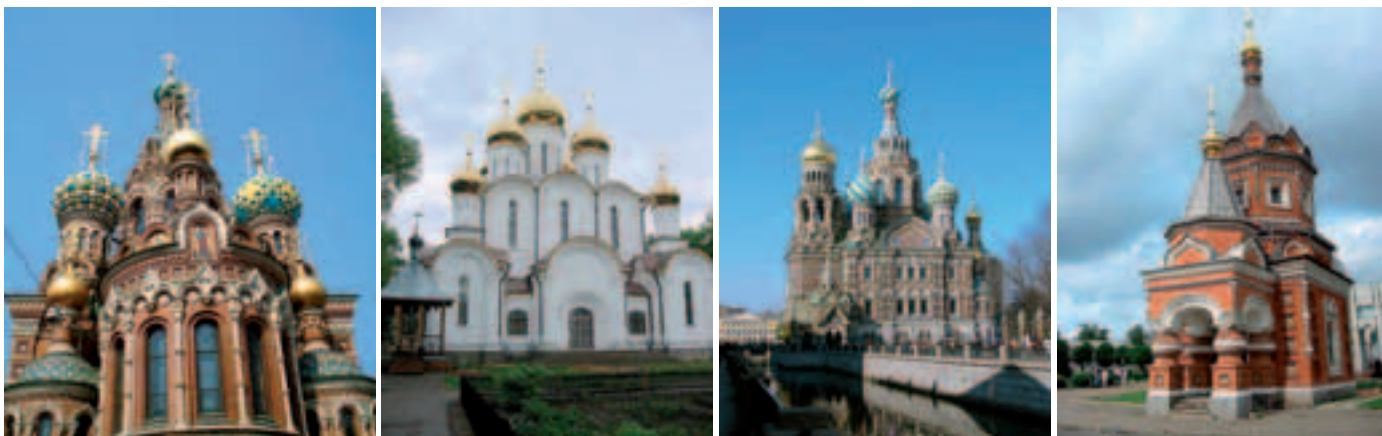
Og vi tumler gennem halvanden times hæsblæsen uden et sekunds pause. I dag er det participierne, det gælder. Dem er der fire af: to for hvert aspekt af verbet, henholdsvis nutid og datid. Desuden er der to gerundier: et perfektivt og et imperfektivt. Den dag man behersker disse discipliner, gør man sig fortjent til en medalje.

Jeg snød – som altid – ved sprogtesten ved ankomsten, og blev puttet ind på niveau 16! Men så går det fandeme osse stærkt. Til gengæld gør jeg bemærkelsesværdige fremskridt! Kurset finder

sted på det navnkundige Smolnyj, et gammelt institut for adelens døtre, og nærmeste nabo til det lige så navnkundige Smolnyjinstitut, hvorfra Lenin (må den langhornede ha’ forken godt i ham!) ledede sin revolution i de bevægede oktoberdage i 1917. Revolutionsromantikken lever endnu, således hedder gaden stadig ‘Det proletariske diktators gade’, ak ja.

Russere taler højt, meget højt. Nej, de råber. Og jeg begynder at forstå hvorfor. For Rusland er stort, der er langt over stepperne, så det gælder om at lukke flaben op. Således osse Inessa og Kolja, mine værtsfolk – og i et og alt brave russere. Kolja er på min alder. Vi kunne have skudt hinanden, hvis ordren var givet: jeg i den danske marine, han i sovjetflåden, som vi respektfuldt betragtede ude i horisonten, når vi havde øvelser øst for Bornholm. Gud fri og fader bevar mig vel, hvor ville vi have fået tæsk. Den kolde sved sprang frem på panden, da jeg så flådemuseet her i Sankt Petersburg, sikke det isenkram de havde, de ville have slået os til plukfisk!

Jeg sidder på en internetcafé midt på Nevskij prospekt (sådan kaldes boulevarderne her). Klokken er 23.15 og solen er ved at synke sig. Sankt Peters-

borg er kendt for sine 'hvide nætter', og da byen ligger langt mod vest i den europæiske del af Rusland (der holder samme tidszone), får man her en ekstra halv eller hel time om aftenen. Byen ligger på højde med Oslo. Lige udenfor vinduet knejser kæmpemonumentet over kæmpezarinaen Katarina II, hende der byggede Vinterpaladset. Stor og myndig står konen der, mens solens sidste stråler forgylder hendes krone. Hun står nok og kigger efter endnu en elsker. Utallige var de unge mænd, som hun i levende live fortærede på stribe og hvoraf den navnkundigste vel var Potjomkin. Men osse hun tabte jo med alderen glansen, hendes sidste elsker skulle have været hendes hingst. Ak ja, hvem kender sin ende.

Her er dampende varmt, hedebløge. Præsident Putin, selv barn af byen, kaldte engang Sankt Petersborg for den 'finske mose' (grænsen til Finland før vinterkrigen i 1939 gik lige nord om byen, derfor krigen). Kun klimaet om vinteren er værre, men da er der i det mindste ingen myg.

Og nede på Dekabristpladsen, sidende højt på sin bronzehest, har vi det gale spektakel Peter den Store, byens grundlægger, hovent skuende ud over Neva, floden der mere end én gang har været på nippet til at vaske både ham og krikken ud i den finske bugt. Denne maniak på to meter og fire havde sat sig i hovedet, at her skulle et nyt

Rusland have sin hovedstad, fændegalemig. Og de arkitekter, rådgivere og ingeniører, der ikke kunne få øje på geniets visioner, kunne få udstedt en enkeltbillet til en meget meget lang tur østpå. Her er nemlig plads nok, her i det hellige Rusland!

Og galningen fik sit Sankt Petersborg. Med stor nidkærhed begyndte han at tvangseuropæisere sine undersåtter. Det holdt hårdt. På et givet tidspunkt følte han sig kaldet til at udstede en forordning om etiketten ved sit taffel: man «måtte kun spise af egen tallerken, og ikke med fingrene».

Ja, og så er der jo Marinskijteatret, verdens førende ballet. Det er lige til at tude over. Så forleden "Bajadjerka". Bosje moj, sikke ballerinaer! De svævede, ja de gjorde! Sad og spekulerede på om de mon osse kunne fourierudvikle (avanceret matematisk disciplin) – men det er måske, når alt kommer til alt (og det gør det jo gerne), heller ikke så vigtigt. Jeg ved det ikke rigtigt. Billetten kostede (studenterrabat, ja ja) 250 rubler, ca. 55 gode danske kroner. Og sjampanskaen i pausen kunne fås til 50 rubler. Publikum er særdeles levende. Tre timer er længe, men så er der osse stående ovationer og tyrebrølene sprøjter ud over salen: uráááh, uráááh, bravó, bravó! – helt nede fra mellemgulvet eller endnu længere – vil slet ingen ende tage. Ballerinaerne klappes frem igen og igen.

Hver morgen indtager jeg to gode blødkogte æg, lagt af fornuftige russiske høns til fornuftige priser, i Inessas og Koljas lille køkken. Inessa betror mig, at de vesterlændinge hun har mødt hidtil har haft et åndeligt niveau «et godt stykke under asfalten», men at jeg selvfølgelig er en undtagelse. Den slags er jo meget smigrende. Kolja betror mig, at hans kultiverede kone er lykkelig over at have fundet sin ligemand (ja, det sagde han!), selv interesserer han sig mest for biler. Inessa er tidligere gymnasielærer, jamrer (som danske gymnasielærere) over tiden og sædernes forfald: ungdommen der drikker, ikke laver lektier og pjækker, går på kasino, ser porno og gør det frække. «Sådan var det ikke tidligere! Og alt det har vi fra jer i Vesten!». Jeg kigger beskæmmet ned i voksdugen: sandelig, vi er nogen skiderikker! – og Inessa smiler overbærende, for jeg er jo undtagelsen. Og det er hjertevarme mennesker, meget bevidste om deres russiske identitet: "Vi var jeres bolværk mod de mongolske horder, der igen og igen invaderede os. I kan takke os for at Europa ikke i dag regeres af en Attila og at jeres kvinder ikke skal bære slør". Jo, jeg udtrykker min uforbeholdne taknemmelighed, sandelig, vi skal være russerne hengivne for meget. De har en uskøn – men vel forståelig - blanding af mindreværd og selvovervurdering: "vi har ikke Østens kultur, filosofi, kunst, og vi har heller ikke Vestens naturvidenskabelige, rationelle og effektive kultur. Men vi var de

første i rummet, vi overhalede jer, ja vi gjorde!» Jo jo, Gagarin er udødelig.

Nikolaj og Inessa bebor en toværelses (han er læge!), hvoraf jeg beslaglægger halvdelen. Lejligheden er udstyret med nogenlunde sanitære installationer - hvoraf endog nogle til tider virker, et par morgener var der sågar varmt vand!

Nede i gården står en indædt bilejer, stor og ludende, hverken hilsen eller smil, selv om jeg ser ham hver dag. Har skilt hele sin lille moskvitj i alle sine tusinder af dele, polerer og filer hver lille dims. Det er allsammen godt nok, så længe banker han da ikke konen og drikker bajere.

Inessa vil vaske mit tøj. Ser med nogen skepsis på maskinen, sovjetmodel 1950'erne(?). Ved gud, lortet virker! To timer senere kan jeg gå i byen som en net mand.

Var forleden på restaurant med dame i passende alder, jo jo, det sker. Og hun vidste godt, hvor vi skulle hen: på den eksklusive Pushkin-restaurant, her midt på Nevskij prospekt. Og der var levende musik og to meget levende sangerinder, store stemmer, store babber, der var slet ikke noget at beklage sig over. Vi trådte dansen, Galina fortalte hun var balletpige på Marinskij som barn – og jeg tror hun talte sandt! Musikken og sangerinderne blev tørstige, champagne (fransk, intet mindre!), vi fik forevist

Pushkins arbejdsværelse, nydeligt restaureret, spiste hans foretrukne menu (slet ikke gratis) og dansede endnu længe til de smægtende toner og sangerindernes bløde stemmer. Så sluttede festen, frem med visakortet – mama mia!

Så rundt i byens øvrige natterod, Galina endnu ikke spor træt og stadig meget tørstig. Sidste metro forlængst rullet hjem gennem sin dybe tunnel, taxa til damen (slet ikke gratis), dabber selv de tre kilometer til mit eget logi. Og så er der pludselig to militsfolk, der fatter interesse for mig. Umådeligt flinke folk, alle lommer tømmes, (det er jo deres sure pligt), taler længe om mangt og meget, umådeligt flinke folk, er enige i stort set alt, ingen tvivl om at de kan li mig, stopper egenhændigt mine effekter tilbage i mine respektive lommer, gør flot honnør, vi er venner for livet, endnu to gode russere, umådeligt flinke folk.

Ankommet til mit logi (solen for længst stået op) tømmer jeg med nogen uro mine lommer. Ud over Pushkins kulisserrestaurant m.m. er jeg yderligere blevet lettet for endnu 4000 rubler (880 gode danske kroner).

Det er altid rart at møde foretagsomme folk, der ikke er bange for at tage fat. Som kan vise initiativ og går ind for privat enterprise. Jeg er sikker på, man har det meget sjovere i dagens Rusland end nogensinde, det gælder blot om at se

mulighederne og så slå til, når chancen er der. Disse brave betjente har nu sikkert givet deres søde koner hver en ny kjole, der skal jo være rimelighed i alt. Umådeligt flinke folk i øvrigt.

Det er blevet fredag, weekend. Nu er her for alvor hedebløge, fugtigheden er høj. Heldigvis skal jeg i aften gå ombord på en flodbåd og dampe op gennem Neva og ud på Ladogasøen, hvor den lyse nat så skal føre os op til øen Valaam med et berømt kloster. Jeg glæder mig til køligheden og gensynet med Ladoga. Mit første ophold her i Rusland var hos Kolja og Galja i en lille landsby ved bredden af denne sø, hvor nætterne tilbragtes med piratfiskeri. Familien var fattig, måtte supplere de små indtægter med naturalier. Om dagen sled vi i datjaen med grøntsager og bær og med at røge fiskene.

Hos denne dejlige familie grundlagdes min kærlighed til Rusland, det mest varige af mine kærlighedsforhold til dato.

Jørgen Øe, Kildehøjen 104

HUSKAT...

GENERALFORSAMLING

Boligforeningens årlige ordinære generalforsamling afholdes tirsdag den 28. februar 2006 fra kl.19:00 i Vejlbyskoles aula.

Se opslag i kasserne. Dagsordenen husstandsomdeles medio januar 2006.

FASTELAVN

Traditionen tro holdes der fastelavnsfest i Vejlbyskoles aula: Lørdag, den 25. februar 2006. Læs nærmere på opslag i kasserne fra primo januar 2006.

FRA ARKIVET

VEJLBY KLÆDT PÅ
AF KONG VINTER,
NOVEMBER 1995.

REDAKTIONSMØDE NOVEMBER
1996. DENGANG VAR
DER NOGET VED AT LAVE
LEJLIGHEDSAVISEN?

BYTTE

LEJLIGHEDER

Haves: 3-vær. lejlighed, Langengevej S [58]
Ønskes: 4-vær. lejlighed, Langengevej S
Henvendelse: Birgitte Boje, Langengevej 7, st. th., Tlf. 86 21 19 38

Haves: 3-rums bolig i Vejlbys toften [58]
Ønskes: 2-rums lejlighed ved jorden i Vejlbys Toften, Vejlbys Hus, Vikær Hus, Langengevej eller Spangsvej
Henvendelse: Anne-Lise Olesen, Vejlbys Toften 24, Tlf. 86 21 15 31

Haves: 2-vær. rækkehus Vejlbys vænge [58]
Ønskes: 3/4-vær. alle steder
Henvendelse: Lars Aaved, Vejlbys Vænge 150, Tlf. 86 21 66 42

Haves: 2-rums bolig Vejlbys Toften [58]
Ønskes: (2)-3 rums bolig i stueplan, Vejlbys Toften, Vejlbys Hus, Vikær Hus i et plan, relativt nyt.
Henvendelse: A.M. Wendelboe, Vejlbys Toften 356, Tlf. 86 21 91 96

Haves: 3-vær. bolig i Dybbølvej [60]
Ønskes: 3-vær. bolig i Vejlbys vænge
Henvendelse: Per Hammerich, dybbølvej 11, st. th., Tlf. 26 87 27 80

Haves: 4-vær. i Vejlbys vænge, (98m²) [60]
Ønskes: 4-vær. i Vejlbys vænge, (112m²/130m²)
Henvendelse: Mie Pedersen, Vejlbys vænge 183, Tlf. 86 21 14 69 / 51 21 30 04

Haves: 4-rums på Dybbølvej [60]
Ønskes: 3/4-rums på Stenagervej, Tværmarksvej, Spangsvej
Henvendelse: Merete Frier, Tlf. 20 77 06 62

Haves: 3-vær. i Dybbølvej (92m²) [60]
Ønskes: 3/4-vær. på Spangsvej, Tværmarksvej, 3/4-vær. på Langengevej (kvist), 2-vær. i Vejlbys Toften
Henvendelse: Lene Thorup Gehrt, Dybbølvej 10, st. th

Haves: 4-rums rækkehus i Vejlbys Vænge [61]
Ønskes: 3-rums på Langengevej, Spangsvej eller i Vejlbys Toften
Henvendelse: Margit Trudslev, Vejlbys Vænge 144, Tlf. 86 21 29 30 / 26 81 50 96

Haves: 4-rums i Vejlbys Toften [61]
Ønskes: 2/3/4 rums på Spangsvej, Tværmarksvej eller Stenagervej
Henvendelse: Lone Nielsen, Vejlbys Toften 107, Tlf. 86 21 30 17 eller 28 19 73 17

Haves: 2-rums i Tranekærparken [61]
Ønskes: 3-rums i Tranekærparken, på Langengevej eller Dybbølvej
Henvendelse: Ali Reza Abedi, Tranekærparken 5, 3 tv, Tlf. 61 37 55 53

Haves: Garage nr. 22 i Tranekærparken [61]
Ønskes: Garage nr. 1-10 i Tranekærparken
Henvendelse: Kent Nielsen, Tranekærparken 17, st. tv., Tlf. 60 60 30 01

Haves: 3-rums i Kildehøjen [61]
Ønskes: 4-rums gerne i Vejlbys Vænge (112m²)
Henvendelse: Hanne Ziebe, Kildehøjen 116, Tlf. 40 27 81 41

Bor du til leje har du ret til at bytte din bolig med andre, der bor til leje. Det er blevet nemmere at bytte. Du kan nu bytte bolig uden særlig krav til din husstands størrelse eller sammensætning.

Som regel skal du have boet i den bolig i mindst tre år for at bytte. Har du boet i din bolig i mindre end tre år kan boligorganisationen modsætte sig, at du bytter. Den kan også modsætte sig det, hvis bytningen betyder, at der kommer til at bo flere end én person i boligen pr. beboelsesrum. Eksempler på boligbytte:

Bor du som enlig i en fireværelses almen lejlighed, kan du bytte med et ægtepar uden børn, der bor i en privat toværelses lejlighed.

Bor du sammen med din ægtefælle i en toværelses almen lejlighed, kan I bytte med en enlig, der bor i en treværelses.

Bor du sammen med dit barn i en toværelses almen lejlighed, kan du bytte til en privat fireværelses lejlighed eller til en almen af samme størrelse.

Bytter du dig til en bolig i en almen andelsboligforening, skal du meldes ind i foreningen og betale et medlemsgebyr, når du overtager boligen.

Ved bytte skal begge boliger opsiges, og reglerne om istandsættelse ved fraflytning er de samme som ved almindelige flytninger.

Ønsker du at finde en egnet byttebolig, kan du se boligtilbudene på internettet www.bl.dk (under: Byt Bolig)

Alle henvendelser om optagelse af bytteannoncer i LejlighedsAvisNyt skal skriftligt rettes til boligforeningens kontor: Tranekærparken 1, 8240 Risskov. **Bemærk annoncer slettes efter tre udgivelser**

Byttelejlighed:

Henvendelse til:

Haves:

Navn:

Ønskes

Adresse:

Tlf.nr.:

Skal du leje et selskabslokale?

Boligforeningen administrerer i alt 4 selskabslokaler:

Adresse	Antal personer	pris
Langengevej v/nr. 4	50	kr. 1.050,00
Kildehøjen 8 (A)	60	kr. 1.250,00
Kildehøjen 2 (B)	40	kr. 1.050,00
Vejlby Toften 284	25	kr. 600,00

Beboerne kan reservere et lokale 1 år forud for den givne dato. I forbindelse med konfirmationer skal ønsker om leje dog fremsendes skriftligt til kontoret. Er der flere ønsker om leje på samme dato, er det beboers medlemsnummer, der afgør reservationen.

En geografisk samlet kreds, f.eks. en „gård“ i Vejlby Vænge, har mulighed for at leje selskabslokaler til 75% af den normale leje. Hele afdelinger med adgang for alle beboere i afdelingen uden entreafgift kan leje lokalerne for 75% af normallejen. Lejen betales over afdelingens drift.

Reservationsfrist i disse to tilfælde er max. 6 uger. Ikke bolighavende medlemmer kan reservere

lokalerne indtil 6 måneder forud for festdagen, og til en anden og højere pris.

Lokalerne må tages i brug dagen før festen kl. 16.00 og skal være tømte og rengjorte dagen efter festen kl. 14.00.

Musikken skal stoppe kl. 01.00 og gæsterne skal være ude kl. 02.00.

Udvidet leje med dage i umiddelbar tilknytning til hovedfesten betales med yderligere 50 % af ovenstående takster pr. dag.

Alle henvendelser om leje af lokalerne skal ske til boligforeningens administration.

Kontortid: man. – fre. kl. 09.00 – 12.00 + ons. kl. 15.00 – 17.30.

Telefonnr.: 86 21 12 55.

Et hjørne af kaffestuen på Langengevej

Kildehøjen nr. 8 (A – til 60 personer)

Selskabslokale i Vejlby Hus, Vejlbygade 25

Lyst selskabslokale med plads til 40 personer.

Adgang til udendørsareal med legeplads.

Lokalet udlejes til møder, fester, brunch m.m.

Køkkenet er rummeligt og udstyret med div.

køkkenredskaber beregnet til madlavning til større selskaber.

Hertil kommer komfur med to ovne, opvaskemaskine, kaffemaskine, elkedel og køle/fryseskabe samt glas, bestik og porcelæn til 40 personer.

Pris:
750 kr. (+ 500 kr. i depositum)
300 kr. for beboere i afd. 14/18.
Det er gratis i forbindelse med

børnefødselsdagsfester.

Udlejningen foregår hos Anni Richter. Langengevej 9, 1. th. 8240 Risskov
tlf.: 86 21 17 29

Fælleslokalet Langengevej, afdeling 19

Fælleslokalet Langengevej nr. 85, står nu klar til udlejning. Lokalet kan rumme ca. 40 gæster. Der er en køkkenniche med kogeplader, en lille ovn, opvaskemaskine, kaffemaskine, køle/fryseskab samt service til 40 personer.

Lokalet kan reserveres for beboerne i afdelingen, 1 år forud for den givne dato. Beboere fra andre afdelinger kan reservere lokalet indtil 6 måneder forud for dagen og til en anden og lidt højere pris.

Såfremt flere ønsker, at leje lokalet på den samme dag, vil en beboer fra afdelingen have fortrinsret. Ønsker flere fra samme afdeling, at leje lokalet på den samme dag, vil den beboer med det laveste medlemsnummer have fortrinsret.

Pris for leje af lokalet:
Afdelingens beboere:
Kr. 250 + kr. 500 i depositum.
Andre:
Kr. 600 + kr. 500 i depositum.

Afregning skal ske kontant til udlejer.

Afdelingens beboere kan endvidere låne lokalet gratis til børnefødselsdage på hverdage, dog uden brug af service. Lokalet afleveres ifølge de gældende regler.

Bestilling kan ske hos:
Peter Nielsen, Langengevej 65, tlf. 86 21 71 50 (man-tor: 19-20)

TILBUD I BOLIGFORENINGEN:

Gæsteværelser, Vejlbj Toften

I Vejlbj Toften råder man over to gæsteværelser med dobbeltseng og køjeseng. I det ene værelse er der puslebord og weekendseng til babyen. Begge værelser har spisebord, lille køkken med kaffemaskine samt badeværelse. Prisen er kr. 125 pr. nat for beboere i Vejlbj Toften og kr. 175 pr. nat for andre beboere i boligforeningen (pr. 1. aug. 2005).

Lejerne står selv for rengøring af værelset efter brug. Vejlbj Toftens beboere kan reservere gæsteværelserne tre måneder forud, mens andre beboere kan reservere én måned forud. Gæster råder over værelset fra kl. 16.00 og afleveres kl. 14.00 rengjort på afrejsedagen.

Gæsteværelserne kan maks. lejes for 14 dage, og kun beboere kan leje dem. Sengelinned og håndklæder skal medbringes. Dorte Kristiansen, Vejlbj Toften 346, tager mod reservationer på tlf. 41 55 41 55 mellem kl. 19.30-20.00. Hvis ikke telefonen besvares læg da venligst en besked, og du vil blive kontaktet.

Gæsteværelser, Tranekærparken

Tranekærparken har to gæsteværelser:

Et stort værelse med to box-madresses, en gæsteseng og en babyseng, samt et lille værelse med to enkeltsejge.

Prisen for det store er 75 kr. pr. nat for Tranekærparkens beboere samt 125 kr. pr. nat for andre beboere i boligforeningen. Det lille værelse koster 50 kr. pr. nat for Tranekærparkens beboere og 75 kr. pr. nat for andre beboere i boligforeningen. Bemærk - lejerne står selv for rengøring af værelse og toilet. Tranekærparkens beboere kan reservere tre måneder forud, mens andre kun kan reservere en måned forud. Sengelinned og håndklæder skal medbringes. Der er adgang til bad og toilet. Afregning ved bestilling.

Henning Kock Nielsen, Tranekærparken 13. 3 th, tager mod reservationer på tlf. 8621 2708.

Kinesiologi

Massage

Zoneterapi

Kirsten Bisgaard
Vejlby Vænge 177
86 21 45 03 (efter kl. 15)

Velvære, energi og livsglæde

På god fod med dit helbred

Statsautoriseret Fodterapeut Ditte Kristensen har åbnet „Klinik for fodterapi“ på Dybbølvej 1, 8420 Risskov.

1 times behandling koster kr. 250 og omfatter: fodbad, fodbehandling evt. hård hud og hælrevner. Ligtørne, kraftige negle, nedgroede negle, bøjler til nedgroende negle klares også uden problemer.

Forebyg, lad smilet komme fra dine fødder!
Ring på tlf.: 86 17 55 72

Glæd en ven eller bekendt med et gavekort til en fodbahandling.

35

Vejlby Nærbutik, Tranekærparken 3

Åbningstid: mandag-fredag: 8.00-17.30
lørdag: 8.00-14.00
søndag: 8.00-14.00

Vi har et bredt udvalg af dagligvarer: Frisk bagerbrød, mejeriprodukter, konserves, papirvarer, kaffe, øl og vin + meget meget mere. Vi har også et stort udvalg af frostvarer, herunder blandt andet færdige middagsretter. Alle vore varer forhandles til fornuftige priser. Ja, faktisk kan vi fint konkurrere med såvel Netto som Kvickly. Og så forhandler vi både Miele vaskekort (til Vikær Hus) og Nyborg vaskekort til de fleste andre afdelinger.

Med venlig hilsen, Vejlby Nærbutik 8621 2701

KVARTALET'S BUKET...

HERLØWS DINER TRANSPORTABLE

De fleste kender nok Søren Herløw for det arbejde han gennem mange år har lagt for dagen i boligforeningen - dels som formand på Langengevej og dels som hovedbestyrelsesmedlem.

Det er imidlertid ikke derfor, han modtager dette kvartals buket. Der findes en anden side af Søren, som beboere udenfor Langengevej måske ikke kender så godt. Han er nemlig også et ualmindeligt sødt, hjælpsomt og omsorgsfuldt menneske.

Gerda og Emil Behrens lå begge syge, da de nye badeværelser blev installeret på Langengevej. Søren var da – som altid - en ualmindelig stor støtte og en god kammerat for dem.

Søren tilbyder sig også ofte som sygetransport. Nat eller dag. Det spiller ingen rolle. Og ved en lejlighed hvor Gerda og Emil havde inviteret noget familie til spisning, kneb det lidt med kræfterne. "Det skal I ikke tænke på", sagde Søren, som er lidt af en ørn i et køkken, han tilberedte herefter 3 retter

mad, som han bragte fra sin kvistlejlighed ned til familien i stuen. Og sådan kan Emil fortsætte med at berette...

Sådan, Søren – den buket har du ærligt fortjent!

*Indstilling: Gerda og Emil Behrens
Foto: Helge Georg Jensen*

VEJLBY BLOMSTER BAG KVARTALET'S BUKET

GÅR DER EN BEBOER ELLER EN ANSAT RUNDT I DIN AFDELING, SOM GØR EN FORSKEL OG LIDT MERE END MAN KAN FORVENTE, OG SOM DERFOR FORTJENER ET SKULDERKLAP MED KVARTALET'S BUKET, SÅ KONTAKT LEJLIGHEDSAVISNYTS REDAKTION. SEND EN KORT, MOTIVERET INDSTILLING TIL: REDAKTØR HELGE GEORG JENSEN, VEJLBY TOFTEN 131, 8240 RISSKOV, ELLER PR. E-MAIL TIL HGJ@TDCADSL.DK.

KVARTALET'S BUKET ER SPONSORERET AF VORES EGEN BLOMSTERBUTIK, VEJLBY BLOMSTER, TRANEKÆRPARKEN 3, 8240 RISSKOV, tlf. 8621 5658.

